

Dziennik Urzędowy L 230

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

30 czerwca 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1196/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1197/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w czerwcu 2004 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów z sektorów jaj i mięsa drobiowego w ramach rozporządzeń (WE) nr 593/2004 i nr 1251/96	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1198/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w czerwcu 2004 r. o pozwolenia na przywóz niektórych przetworów z mięsa drobiowego w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe i inne produkty rolne	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1199/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w czerwcu 2004 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów sektora mięsa drobiowego w ramach rozporządzenia (WE) nr 2497/96	7
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1200/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. otwierające procedurę przetargową nr 52/2004 WE sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych	9
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1201/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. uruchamiające i ustanawiające ramy administracyjne kontyngentu celnego na cielaki o wadze nieprzekraczającej 80 kilogramów i pochodzące z Bułgarii lub Rumunii (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)	12
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1202/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. otwierające i ustalające zarządzanie kwotami na przywóz młodych byków opasowych (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)	19
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1203/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. w sprawie otwierania i administrowania kwotą taryfową mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem CN 0206 29 91 (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)	27

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1204/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. otwierające i ustanawiające ramy administracyjne kontyngentu celnego na żywe bydło o wadze od 80 do 300 kilogramów pochodzące z Bułgarii lub Rumunii (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)	32
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1205/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. otwierające przetarg na przyznanie pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, winogrona deserowe, jabłka i brzoskwinie)	39
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1206/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania (od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 lipca 2005 r.)	42
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1207/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. zmieniające należności przywozowe w sektorze zbóż	52

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Konferencja Przedstawicieli rządów Państw Członkowskich

2004/524/WE, Euratom:

★ Decyzja Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich Unii Europejskiej z dnia 23 czerwca 2004 r. dotycząca mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich	55
--	----

Europejski Bank Centralny

2004/525/WE:

★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 3 czerwca 2004 r. w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz w sprawie zmiany Warunków Zatrudnienia Pracowników Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/11)	56
---	----

2004/526/WE:

★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 czerwca 2004 r. przyjmująca Regulamin Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/12)	61
--	----

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1196/2004

z dnia 29 czerwca 2004 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0707 00 05	052	102,7
	999	102,7
0709 90 70	052	84,6
	999	84,6
0805 50 10	382	55,6
	388	65,9
	528	59,2
	999	60,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,1
	400	105,2
	404	106,8
	508	69,2
	512	75,2
	528	75,0
	720	78,5
	804	92,8
	999	85,6
	0809 10 00	052
624		104,3
999		176,7
0809 20 95	052	344,6
	068	127,8
	400	366,6
	616	146,8
	999	246,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	152,4
	624	106,4
	999	129,4
0809 40 05	512	96,4
	624	191,5
	999	144,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1197/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w czerwcu 2004 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów z sektorów jaj i mięsa drobiowego w ramach rozporządzeń (WE) nr 593/2004 i nr 1251/96**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 593/2004 z dnia 30 marca 2004 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze jaj i albumin jaj⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1251/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze mięsa drobiowego⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

ilości figurujące we wnioskach o pozwolenia na przywóz, złożonych na okres od 1 lipca do 30 września 2004 r. są dla niektórych produktów niższe lub równe dostępnym ilościom i mogą tym samym zostać całkowicie uwzględnione; dla innych produktów ilości te są wyższe od dostępnych ilości i muszą

zostać zmniejszone o stały współczynnik w ujęciu procentowym w celu zapewnienia sprawiedliwego podziału,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uwzględnia się, jak określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, wnioski o pozwolenia na przywóz złożone na okres od 1 lipca do 30 września 2004 r. zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 593/2004 i nr 1251/96.

2. Wnioski o pozwolenia na przywóz w okresie od 1 października do 31 grudnia 2004 r. mogą zostać złożone w odniesieniu do ilości określonej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia 593/2004 i 1251/96.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 31.3.2004, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 136. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1043/2001 (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 24).

ZAŁĄCZNIK

Grupa	Przyjęte wnioski o pozwolenia na przywóz, złożone za okres od 1 lipca do 30 września 2004 r., w ujęciu procentowym	Ogólna ilość dostępna w okresie od 1 października do 31 grudnia 2004 r. (w tonach)
E1	100,00	67 300,00
E2	48,69	1 750,00
E3	100,00	7 161,58
P1	96,27	1 550,00
P2	100,00	1 976,00
P3	2,12	175,00
P4	6,17	250,00

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1198/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w czerwcu 2004 r. o pozwolenia na przywóz niektórych przetworów z mięsa drobiowego w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe i inne produkty rolne**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1431/94 z dnia 22 czerwca 1994 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w sektorze mięsa drobiowego ustaleń dotyczących przywozu, przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 774/94 otwierającym i ustalającym zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe i niektóre inne produkty rolne⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

ilości figurujące we wnioskach o pozwolenia na przywóz, złożonych na okres od 1 lipca do 30 września 2004 r., są wyższe od dostępnych ilości i muszą zostać zmniejszone o stały współczynnik w ujęciu procentowym, w celu zapewnienia sprawiedliwego podziału,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uwzględnia się, jak określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, wnioski o pozwolenia na przywóz złożone na okres od 1 lipca do 30 września 2004 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1431/94.

2. Wnioski o pozwolenia na przywóz na okres od 1 października do 31 grudnia 2004 r. mogą zostać złożone w odniesieniu do ilości określonej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1431/94.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 23.6.1994, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1043/2001 (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 24).

ZAŁĄCZNIK

Grupa	Przyjęte wnioski o pozwolenia na przywóz złożone na okres od 1 lipca do 30 września 2004 r., w ujęciu procentowym	Ogólna ilość dostępna w okresie od 1 października do 31 grudnia 2004 r. (w tonach)
1	1,48	1 775,00
2	1,60	1 275,00
3	1,55	825,00
4	1,81	450,00
5	3,92	175,00

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1199/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w czerwcu 2004 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów sektora mięsa drobiowego w ramach rozporządzenia (WE) nr 2497/96**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2497/96 z dnia 18 grudnia 1996 r. ustanawiające procedury stosowania w sektorze mięsa drobiowego uzgodnień przewidzianych w Umowie o Stowarzyszeniu i Umowie przejściowej między Wspólnotą Europejską a Państwem Izrael⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

ilości figurujące we wnioskach o pozwolenia na przywóz, złożonych za okres od 1 lipca do 30 września 2004 r., są wyższe od dostępnych ilości i muszą zostać zmniejszone o stały współczynnik w ujęciu procentowym, w celu zapewnienia sprawiedliwego podziału,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uwzględnia się, jak określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, wnioski o pozwolenia na przywóz, złożone w okresie od 1 lipca do 30 września 2004 r., zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2497/96.

2. Wnioski o pozwolenia na przywóz w okresie od 1 października do 31 grudnia 2004 r. mogą zostać złożone w odniesieniu do ilości określonej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2497/96.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 28.12.1996, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 361/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 15).

ZAŁĄCZNIK

Grupa	Przyjęte wnioski o pozwolenia na przywóz, złożone za okres od 1 lipca do 30 września 2004 r., w ujęciu procentowym	Ogólna ilość dostępna w okresie od 1 października do 31 grudnia 2004 r. (w tonach)
I1	30,30	360,50
I2	100,00	128,75

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1200/2004

z dnia 29 czerwca 2004 r.

otwierające procedurę przetargową nr 52/2004 WE sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych⁽²⁾ ustanawia, między innymi, szczegółowe zasady dotyczące zbywania zapasów alkoholu uzyskanego z destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i będącego w posiadaniu agencji interwencyjnych.
- (2) Należy otworzyć, w myśl art. 80 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000, procedury przetargowe sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych w celu redukcji zapasów alkoholu winnego pochodzenia wspólnotowego oraz umożliwienia realizacji we Wspólnocie programów przemysłowych na małą skalę lub przetwarzania wymienionego alkoholu na towary przeznaczone do wywozu do celów przemysłowych. Na zapasy alkoholu winnego pochodzenia wspólnotowego magazynowane w Państwach Członkowskich składają się zasoby uzyskane w wyniku destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.
- (3) Od 1 stycznia 1999 r., w myśl rozporządzenia Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiającego porozumienia agromonetarne dotyczące euro⁽³⁾, cena sprzedaży oraz zabezpieczenia muszą być wyrażane, a wypłaty dokonywane w euro.

(4) Należy ustalić ceny minimalne dla składania ofert, zróżnicowane według kategorii ostatecznego przeznaczenia towaru.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Otwiera się procedurę przetargową nr 52/2004 WE sprzedaży alkoholu winnego do nowych zastosowań przemysłowych. Alkohol ten został uzyskany z destylacji według art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i znajduje się w posiadaniu francuskiej agencji interwencyjnej.

Ilość wystawiona do sprzedaży obejmuje 100 000 hektolitrow w przeliczeniu na 100 % obj. Numery kadzi, miejsce składowania i ilość alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. zawarta w każdej z nich są określone w Załączniku.

Artykuł 2

Sprzedaż odbywa się zgodnie z art. 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 i 101 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 oraz art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2799/98.

Artykuł 3

1. Oferty są składane do danej agencji interwencyjnej posiadającej alkohol, o którym mowa:

Onivins-Libourne, Délégation nationale
17, avenue de la Ballastière, boîte postale 231
F-33505 Libourne Cedex
(telefon: (33-5) 57 55 20 00
teleks: 57 20 25
faks: (33-5) 57 55 20 59),

lub wysłane listem poleconym na adres wspomnianej agencji interwencyjnej.

2. Oferty składane są w zapieczętowanej podwójnej kopercie, przy czym koperta wewnętrzna jest oznaczona: „Oferta na przetarg dotyczący sprzedaży alkoholu do nowych zastosowań przemysłowych, odniesienie 52/2004 WE”. Koperta zewnętrzna zaadresowana jest do zainteresowanej agencji interwencyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 908/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 56).

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

3. Oferty muszą zostać doręczone do wyżej wymienionej agencji interwencyjnej najpóźniej w dniu 27 lipca 2004 r. o godzinie 12.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

4. Ofertom musi towarzyszyć zaświadczenie o złożeniu wadium, na rzecz danej agencji interwencyjnej posiadającej alkohol, o którym mowa, wynoszącego 4 EUR/hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

Artykuł 4

Minimalne ceny, które można oferować, wynoszą odpowiednio: 8,60 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do produkcji drożdży piekarskich, 26 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do produkcji produktów chemicznych typu aminowego i chlorowego przeznaczonych na wywóz, 32 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do produkcji wody kolońskiej przeznaczonej na wywóz oraz 7,50 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. przeznaczonego do innych zastosowań przemysłowych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

Artykuł 5

Formalności związane z pobieraniem próbek określono w art. 98 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000. Cena próbki wynosi 10 EUR za litr.

Agencja interwencyjna dostarcza wszystkie niezbędne informacje na temat właściwości alkoholu wystawionego na sprzedaż.

Artykuł 6

Zabezpieczenie wykonania wynosi 30 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

PROCEDURA PRZETARGOWA nr 52/2004 WE SPRZEDAŻY ALKOHOLU WINNEGO DO NOWYCH ZASTOSOWAŃ PRZEMYSŁOWYCH

Miejsce składowania, ilość oraz właściwości alkoholu wystawionego na sprzedaż

Państwo Członkowskie	Umiejscowienie	Numery kadzi	Objętość alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. (w hektolitrach)	Odniesienie do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 Artykuł	Rodzaj alkoholu	Zawartość alkoholu (w % objętości)	
Francja	Onivins – Longuefuye F 53200 Longuefuye	20	22 410	27	surowy	+ 92	
		4	22 555	27	surowy	+ 92	
		10	22 310	28	surowy	+ 92	
		15	15 155	28	surowy	+ 92	
	Onivins – Port-la-Nouvelle Avenue Adolphe Turrel BP 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	37	165	27	surowy	+ 92	
		37	8 100	30	surowy	+ 92	
		37	550	28	surowy	+ 92	
		36	120	28	surowy	+ 92	
		36	8 610	30	surowy	+ 92	
		36	25	27	surowy	+ 92	
		Suma		100 000			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1201/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****uruchamiające i ustanawiające ramy administracyjne kontyngentu celnego na cielaki o wadze nieprzekraczającej 80 kilogramów i pochodzące z Bułgarii lub Rumunii (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 2003/18/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. dotycząca zawarcia Protokołu dostosowującego handlowe aspekty Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, biorąc pod uwagę wyniki negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽²⁾, oraz decyzja Rady 2003/286/WE z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie zawarcia Protokołu dostosowującego handlowe aspekty Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, biorąc pod uwagę wyniki negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽³⁾, przewidują coroczne uruchomienie pewnych kontyngentów celnych, konkretnie 178 000 sztuk żywego bydła o wadze nieprzekraczającej 80 kilogramów (zlecenie nr 09.4598), pochodzącego z niektórych państw trzecich, w tym Bułgarii i Rumunii, z zachowaniem pewnych warunków, określonych w załącznikach A(b) do odpowiednich Protokołów, o których mowa w tych decyzjach. Szczegółowe zasady stosowania tego kontyngentu celnego przyjęto w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1128/1999 z dnia 28 maja 1999 r. ustanawiającym szczegółowe reguły stosowania kontyngentu celnego na cielęta ważące nie więcej niż 80 kilogramów, pochodzące z niektórych państw trzecich⁽⁴⁾.

(2) W celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski i Słowacji, beneficjentów tego kontyngentu celnego wraz z Bułgarią i Rumunią, jak również przystąpienia Cypru, Malty i Słowenii, oraz w oczekiwaniu na wyniki negocjacji nowych koncesji celnych dla Bułgarii i Rumunii, właściwe jest ustanowienie w szczegółowych zasadach zarządzania tym kontyngentem celnym, iż ilość dostępną w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. należy rozłożyć na cały rok w odpowiedni sposób w myśl przepisów art. 32 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

(3) W celu uwzględnienia tradycyjnych wzorców handlowych pomiędzy Wspólnotą a Bułgarią i Rumunią należy ustalić ilości na trzy okresy, biorąc pod uwagę dostawy żywych zwierząt pochodzących z Bułgarii i Rumunii w okresie referencyjnym od 1 lipca 2000 r. do 30 czerwca 2003 r. Po zamknięciu i ratyfikacji trwających obecnie negocjacji w sprawie dodatkowych protokołów do odpowiednich Układów europejskich z tymi dwoma krajami wprowadzone zostaną nowe zasady zarządzania w dniu wejścia w życie nowych koncesji.

(4) W celu zapewnienia bardziej wyrównanego dostępu do kontyngentu przy utrzymaniu ekonomicznie opłacalnej liczby zwierząt na jeden wniosek każdy wniosek o pozwolenie przywozowe powinien przestrzegać górnego i dolnego limitu pogłowa.

(5) W celu uniknięcia spekulacji ilości dostępne w ramach kontyngentu powinny być udostępniane podmiotom, które są w stanie wykazać, że faktycznie zajmują się przywozem z krajów trzecich na znaczącą skalę. Mając to na uwadze, jak również dbając o zapewnienie skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu co najmniej 100 zwierząt w ciągu roku 2003, zważywszy na fakt, że partię 100 zwierząt można uznać za partię opłacalną ekonomicznie. Podmiotom z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji należy zezwolić na składanie wniosków na podstawie przywozów z krajów, które były dla nich krajami trzecimi w ciągu roku 2003.

(1) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

(2) Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 18.

(3) Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

(4) Dz.U. L 135 z 29.5.1999, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1144/2003 (Dz.U. L 160 z 28.6.2003, str. 44).

(6) W celu umożliwienia weryfikacji tych kryteriów wnioski powinny być składane w Państwie Członkowskim, w którym dany importer jest zarejestrowany do celów podatku VAT.

(7) W celu zapobiegania spekulacji należy odmówić dostępu do kontyngentu importerom niezajmującym się już handlem żywym bydłem w dniu 1 stycznia 2004 r., jak również należy uniemożliwić przenoszenie pozwoleń.

(8) Należy ustanowić ilości, na które można składać wnioski o pozwolenia przyznawalne po rozpatrywaniu okresie oraz, gdzie to właściwe, po zastosowaniu jednolitej obniżki procentowej.

(9) Instrumentami tymi powinno się zarządzać za pomocą pozwoleń na przywóz. W tym celu konieczne jest ustanowienie zasad składania wniosków oraz odnośnie do informacji podawanych na wnioskach i na pozwoleniach, tam, gdzie to niezbędne, dodając pewne przepisy zawarte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾.

(10) Z doświadczenia wynika, że odpowiednie zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz zezwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w zakupie, transporcie i przywozie odnośnych zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić zasadniczy wymóg odnośnie do zabezpieczenia zezwoleń.

(11) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kontyngentu nie stosuje się tolerancji, o której mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

(12) Rozporządzenie (WE) nr 1128/99 powinno zostać uchylone i zastąpione niniejszym rozporządzeniem.

(13) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W ramach niniejszego rozporządzenia zezwala się na przywóz, w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r., 178 000 sztuk żywego bydła o wadze nieprzekraczającej 80 kg, objętych kodem CN 0102 90 05 pochodzących z Bułgarii i Rumunii, z zastrzeżeniem wszelkich obniżek wynegocjowanych pomiędzy Wspólnotą a tymi krajami w późniejszym terminie.

Kontyngentowi celnemu nadaje się numer zlecenia 09.4598.

2. Stawkę celną obniża się o 90 %.

3. Ilości, o których mowa w ust. 1, rozkłada się na cały okres wskazany w tymże ustępie w sposób następujący:

a) 5 000 sztuk żywego bydła w okresie od 1 lipca 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.;

b) 86 500 sztuk żywych zwierząt w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 marca 2005 r.;

c) 86 500 sztuk żywych zwierząt w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 30 czerwca 2005 r.

4. Jeżeli w jednym z okresów wymienionych w ust. 3 lit. a) i b) ilość objęta wnioskami o zezwolenia złożonymi na dany okres jest mniejsza od ilości dostępnej do wykorzystania w tym okresie, różnicę przypadającą na ten okres dodaje się do ilości do wykorzystania w okresie następnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 360/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 636/2004 (Dz.U. L 47 z 6.4.2004, str. 25).

Artykuł 2

1. Do korzystania z kontyngentu ustanowionego w art. 1 kwalifikują się osoby fizyczne lub prawne, które w momencie składania wniosku o zezwolenie przywózowe udowodnią w stopniu wystarczającym dla właściwych władz odnośnego Państwa Członkowskiego, że dokonały przywozu przynajmniej 100 sztuk zwierząt objętych pozycją CN 0102 90 w ciągu roku 2003.

Wnioskodawcy muszą być wpisani do krajowego rejestru płatników VAT.

2. Podmioty z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji mogą składać wnioski o zezwolenia na przywóz na podstawie przywozów, o których mowa w ust. 1, z krajów, które były dla nich krajami trzecimi w ciągu roku 2003.

3. Dowód przywozu stanowi wyłącznie dokument celny dopuszczenia do swobodnego obrotu, podpisany przez władze celne i zawierający odniesienie do zainteresowanego wnioskodawcy jako odbiorcy.

Państwa Członkowskie mogą przyjmować kopie dokumentów, o których mowa w pierwszym akapicie, których zgodność z oryginałem potwierdziła właściwa władza. W przypadku przyjmowania takich kopii Państwa Członkowskie powiadamiają o tym fakcie w odniesieniu do każdego z odnośnych wnioskodawców w ramach komunikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

4. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia 2004 r. zaprzestały działalności handlowej z krajami trzecimi w sektorze wołowy i cielęciny, nie kwalifikują się do składania wniosków.

5. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako podstawę do składania wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o zezwolenia przywózowe można składać jedynie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany dla celów podatku VAT.

2. Wnioski o zezwolenia przywózowe na każdy z okresów określonych w art. 1 ust. 3:

- a) muszą obejmować co najmniej 100 sztuk zwierząt,
- b) nie mogą obejmować więcej niż 5 % dostępnej do wykorzystania ilości.

W przypadkach, w których wnioski przewyższają ilość, o której mowa w pierwszym akapicie lit. b), nadwyżka nie będzie rozpatrywana.

3. Wnioski o zezwolenia przywózowe składa się w ciągu pierwszych 10 dni roboczych każdego z okresów, o których mowa w art. 1 ust. 3. Tym niemniej wnioski dotyczące pierwszego okresu składa się nie później niż do drugiego czwartku od momentu publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Każdy z wnioskodawców może złożyć tylko jeden wniosek na każdy okres określony w art. 1 ust. 3. Jeżeli ten sam wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski przez niego złożone uznaje się za niespełniające warunków przyjęcia.

5. Po weryfikacji przedłożonych dokumentów Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do piątego dnia roboczego od terminu składania wniosków, listę wnioskodawców i ich adresów oraz ilości, o które wnioskuje.

Wszystkie notyfikacje, w tym również wnioski puste, przekazywane są za pośrednictwem faksu lub e-maila z wykorzystaniem formularza wzorcowego w załączniku I, w przypadkach, w których wnioski zostały faktycznie złożone.

Artykuł 4

1. Po notyfikacji, o której mowa w art. 3 ust. 5, Komisja decyduje w możliwie najkrótszym terminie, w jakim stopniu możliwa jest pełna realizacja wniosków.

2. Jeżeli ilości objęte wnioskami, o których mowa w art. 3, przekraczają ilości dostępne w danym okresie, Komisja ustala jednolitą obniżkę procentową, którą stosuje się do wnioskowanych ilości.

W przypadkach, w których zastosowanie mnożnika obniżki, o którym mowa w pierwszym akapicie, daje wynik poniżej 100 sztuk na wniosek, dostępna ilość będzie przyznana przez odnośne Państwa Członkowskie poprzez losowanie uprawnień do importu obejmujących partie po 100 sztuk bydła. Jeżeli reszta jest mniejsza niż 100 sztuk, traktuje się ją jako jeden pakiet.

3. Zezwolenia wydaje się możliwie najszybciej, pod warunkiem uzyskania decyzji Komisji o przyjęciu wniosków.

Artykuł 5

1. Zezwolenia na przywóz wydaje się na podmiot, który złożył wniosek.

2. Wnioski o zezwolenie i zezwolenia zawierają następujące informacje:

a) w polu 8 – kraj pochodzenia;

b) w polu 16 – następujący kod Połączonej Nomenklatury (CN): 0102 90 05;

c) w polu 20 – numer zlecenia kontyngentu (09.4598) oraz przynajmniej jedną ze wzmianek, o których mowa w załączniku II.

Zezwolenie stanowi jednocześnie zobowiązanie do przywozu z kraju, o którym mowa w lit. a).

Artykuł 6

1. Niezależnie od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zezwolenia przywózowe wystawione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie są zbywalne i nadają prawa w odniesieniu do kontyngentów celnych wyłącznie w przypadku, jeśli są wystawione na tę samą nazwę lub nazwisko oraz na ten sam adres, co te wpisane dla odbiorcy w towarzyszącej im deklaracji celnej dopuszczenia do wolnego obrotu.

2. W drodze odstępstwa od art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1445/95 okres ważności zezwoleń przywózowych wystawianych zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. a) wynosi 150 dni. Żadne zezwolenia przywózowe nie będą ważne po dniu 30 czerwca 2005 r.

3. Zabezpieczenie w odniesieniu do zezwolenia przywózowego wynosi 20 EUR od sztuki bydła i jest wnoszone przez wnioskodawcę jednocześnie ze złożeniem wniosku o zezwolenie.

4. Wydane zezwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

5. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 od wszelkich ilości przywiezionych ponad ilość wskazaną w zezwoleniu przywózowym pobiera się pełne cło wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej obowiązującej w dniu przyjęcia deklaracji celnej o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

6. Niezależnie od przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zabezpieczenie nie zostanie uwolnione do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz zezwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu odnośnych zwierząt. Dowody te składają się co najmniej z:

a) oryginału faktury wystawionej na posiadacza zezwolenia przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w kraju trzecim wywozu, jak również dowodu zapłaty wniesionej przez posiadacza zezwolenia lub otwarcia przez niego akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;

b) konosamentu lub, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozu w transporcie drogowym lub powietrznym, wystawionego na posiadacza zezwolenia na odnośne zwierzęta;

c) kopii nr 8 formularza IM 4 ze wskazaniem wyłącznie nazwy i adresu posiadacza zezwolenia w polu 8.

Artykuł 7

Przywiezione zwierzęta kwalifikują się do opłat celnych, o których mowa w art. 1, na podstawie świadectwa przewozowego EUR.1 wydanego przez kraj wywozu zgodnie z Protokołem 4 załączonym do Układów Europejskich z Bułgarią i Rumunią lub deklaracji na fakturze sporządzonej przez wywoźcę zgodnie z tymi protokołami.

Artykuł 8

Rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1445/95 mają zastosowanie, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1128/1999. Wnioski o uprawnienia przywózowe, które mogły zostać złożone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1128/1999, są automatycznie odrzucone.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

— Faks: KE (32-2) 299 85 70

— E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1201/2004

Zlecenie nr: 09.4598

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH – DG AGRI D.2 – SEKTOR WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

WNIOSEK O ZEZWOLENIA PRZYWOZOWE

Data: Okres kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwa i adres)	Ilość (sztuk)
Ogółem		

Państwo Członkowskie: Faks:

Tel:

E-mail:

⁽¹⁾ Kolejne numery.⁽²⁾ Oznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit drugi.

ZAŁĄCZNIK II

Wzmianki, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Reglamento (CE) n° 1201/2004
 - w jęz. czeskim: Nařízení (ES) č. 1201/2004
 - w jęz. duńskim: Forordning (EF) nr 1201/2004
 - w jęz. niemieckim: Verordnung (EG) Nr. 1201/2004
 - w jęz. estońskim: Määrus (EÜ) nr 1201/2004
 - w jęz. greckim: Κατανισμός (EK) αριθ. 1201/2004
 - w jęz. angielskim: Regulation (EC) No 1201/2004
 - w jęz. francuskim: Règlement (CE) n° 1201/2004
 - w jęz. włoskim: Regolamento (CE) n. 1201/2004
 - w jęz. łotewskim: Regula (EK) Nr. 1201/2004
 - w jęz. litewskim: Reglamentas (EB) Nr. 1201/2004
 - w jęz. węgierskim: Az 1201/2004/EK rendelet
 - w jęz. niderlandzkim: Verordening (EG) nr. 1201/2004
 - w jęz. polskim: Rozporządzenie (WE) nr 1201/2004
 - w jęz. portugalskim: Regulamento (CE) n.º 1201/2004
 - w jęz. słowackim: Nariadenie (ES) č. 1201/2004
 - w jęz. słoweńskim: Uredba (ES) št. 1201/2004
 - w jęz. fińskim: Asetus (EY) N:o 1201/2004
 - w jęz. szwedzkim: Förordning (EG) nr 1201/2004
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1202/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kwotami na przywóz młodych byków opasowych (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾ w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Lista koncesyjna CXL WTO wymaga od Wspólnoty otwarcia rocznego kwoty taryfowego na przywóz 169 000 sztuk młodych byków opasowych.
- (2) Do czasu zakończenia negocjacji w ramach art. XXIV.6 GATT w kontekście Światowej Organizacji Handlu (WTO) po przystąpieniu Czech, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Malty, Węgier, Polski, Słowenii i Słowacji (zwanych dalej „nowymi państwami członkowskimi”), przy czym niektóre z nich, wraz z Rumunią, były głównymi dostawcami w ramach tej kwoty w ostatnich trzech latach, należy ustanowić szczegółowe zasady zarządzania kwotą taryfową, tak aby w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. dostępna ilość została właściwie podzielona na przestrzeni roku w rozumieniu art. 32 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
- (3) Biorąc pod uwagę tradycyjne modele wymiany handlowej między Wspólnotą a dostawcami w ramach tej kwoty oraz potrzebę ochrony równowagi na rynku, dostępna ilość w ramach kwoty została podzielona na cztery kwartały roku 2004/2005. Nowe zasady zarządzania zostaną wdrożone po zakończeniu trwających negocjacji w ramach art. XXIV.6 oraz ratyfikacji ich wyniku. Zasady te winny uwzględniać wyniki negocjacji oraz stosowane wcześniej ilości w ramach otwartej kwoty.

- (4) W celu zapewnienia równiejszego dostępu do wymienionej kwoty przy jednoczesnym zapewnieniu konkurencyjności liczby zwierząt na wniosek każdy wniosek o pozwolenie na przywóz powinien uwzględniać maksymalną i minimalną liczbę sztuk.
- (5) Aby zapobiec spekulacjom, ilości dostępne w ramach kwoty winny zostać udostępnione operatorom, którzy mogą wykazać, że rzeczywiście zajmowali się przywozem z państw trzecich na dużą skalę. W związku z powyższym oraz w celu zapewnienia skutecznego zarządzania zainteresowani operatorzy winni zrealizować przywóz przynajmniej 100 zwierząt w roku 2003, gdyż właśnie partia 100 zwierząt może być traktowana jako partia warunkująca konkurencyjność. Należy zezwolić operatorom na Węgrzech, w Polsce, Czechach, na Słowacji, w Słowenii, Estonii, na Łotwie, Litwie, Cyprze oraz Malcie na wnioskowanie na podstawie przywozu z krajów, które w roku 2003 stanowiły dla nich państwa trzecie.
- (6) Kontrola kryteriów wymaga, aby wnioski były składane w Państwie Członkowskim, w którym importer jest zarejestrowany w rejestrze VAT.
- (7) W celu zapobiegania spekulacjom importerzy niezajmujący się już handlem bydłem żywym w dniu 1 stycznia 2004 roku nie powinni mieć dostępu do kwoty, a pozwolenia nie powinny być zbywalne.
- (8) Powinien zostać wprowadzony przepis dotyczący ilości, dla których mogą być wymagane wnioski o pozwolenie i które mogą zostać przydzielone po upływie okresu rozpatrywania oraz, jeśli to konieczne, po zastosowaniu jednolitej redukcji procentowej.
- (9) Właściwe zarządzanie kwotą wymaga stosowania pozwoleń na przywóz. W tym celu powinny być ustanowione zasady dotyczące sposobu, w jaki mają być składane wnioski oraz podawane informacje we wnioskach i pozwoleniach, stosownie, poprzez uzupełnienie niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270, 21.10.2003, s. 1).

stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽¹⁾ oraz przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾.

- (10) Doświadczenie pokazuje, że właściwe zarządzanie kwotą wymaga także, aby właściciel tytułarny pozwolenia był rzeczywistym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w kupnie, transporcie i przywozie omawianych zwierząt. A zatem przedstawienie dowodu takiej działalności powinno także być podstawowym wymogiem w odniesieniu do zabezpieczenia za pozwolenie.
- (11) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kwoty nie ma zastosowania tolerancja określona w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.
- (12) Stosowanie tej kwoty taryfowej wymaga skutecznych kontroli określonych miejsc przeznaczenia przywożonych zwierząt. Dlatego zwierzęta powinny być utuczone w Państwie Członkowskim, które wystawiło pozwolenie na przywóz.
- (13) Zabezpieczenie musi być wniesione, aby zapewnić, że zwierzęta są tuczone przez przynajmniej 120 dni w wyznaczonych miejscach produkcji. Kwota zabezpieczenia powinna obejmować różnicę między należnościami celnymi Wspólnej Taryfy Celnej (WTC) a obniżonymi należnościami celnymi obowiązującymi w dniu dopuszczenia omawianych zwierząt do swobodnego obrotu.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zostaje otwarta kwota taryfowa na 169 000 młodych byków objętych kodami CN 0102 90 05, 0102 90 29

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 360/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, s. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 636/2004 (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, s. 25).

lub 0102 90 49, przeznaczonych do tuczenia we Wspólnocie, na okres od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r., objętych wszelkimi redukcjami wynegocjowanymi przez Wspólnotę i jej partnerów z WTO w ramach negocjacji w myśl art. XXIV.6 GATT w kontekście WTO.

Numer seryjny kwoty taryfowej wynosi 09.4005.

2. Przywozowe należności celne stosowane w ramach kwoty taryfowej, o której mowa w ust. 1, wynoszą 16% *ad valorem* plus 582 EUR za tonę netto.

Ta stawka celna przewidziana w punkcie pierwszym jest stosowana pod warunkiem, że przywożone zwierzęta są tuczone przynajmniej przez 120 dni w Państwie Członkowskim, które wystawiło pozwolenie na przywóz.

3. Ilości, o których mowa w ust. 1, zostaną rozdzielone na przestrzeni określonego tam okresu w sposób następujący:

- a) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 września 2004 r.;
- b) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 października 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.;
- c) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 marca 2005 r.;
- d) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 30 czerwca 2005 r.

4. Jeśli w jednym z okresów, o których mowa w ust. 3 lit. a), ust. 3 lit. b) oraz ust. 3 lit. c), ilość objęta wnioskami o pozwolenie złożonymi w odniesieniu do każdego z wymienionych tam okresów będzie mniejsza niż ilość dostępna w danym okresie, pozostała ilość w danym okresie zostanie dodana do ilości dostępnej w okresie kolejnym.

Artykuł 2

1. Kwota określona w art. 1 przysługuje wnioskodawcom będącym osobami fizycznymi lub prawnymi, które w sposób zadowalający właściwe władze danego Państwa Członkowskiego wykażą przy składaniu wniosków o pozwolenie na przywóz, że w roku 2003 zrealizowały przywóz przynajmniej 100 zwierząt objętych kodem CN 0102 90.

Wnioskodawcy muszą być zarejestrowani w krajowej ewidencji podatku od wartości dodanej (VAT).

2. Operatorzy w Czechach, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Malcie, Węgrzech, w Polsce, Słowenii oraz na Słowacji mogą składać wnioski o pozwolenie na przywóz na podstawie przywozu, o którym mowa w ust. 1, z krajów, które w roku 2003 stanowiły dla nich państwa trzecie.

3. Dowód przywozu jest dostarczany wyłącznie za pośrednictwem dokumentów celnych dopuszczających do swobodnego obrotu, należycie poświadczonych przez władze celne oraz wskazujących na danego wnioskodawcę jako na odbiorcę.

Państwa Członkowskie mogą akceptować kopie dokumentów, określonych w punkcie pierwszym, należycie poświadczonych przez właściwe organy. W przypadku akceptacji kopii Państwo Członkowskie powiadomi o tym każdego zainteresowanego wnioskodawcę w powiadomieniu określonym w art. 3 ust. 5.

4. Operatorzy, którzy już nie zajmują się handlem w z państwami trzecimi w dniu 1 stycznia 2004 r. w sektorze wołowiny i cielęciny, nie kwalifikują się do składania jakichkolwiek wniosków.

5. Spółka utworzona poprzez fuzję spółek, z których każda posiada prawa do składania wniosków na podstawie przywozu minimalnych ilości określonych w ust. 1, może wykorzystać je jako podstawę do złożenia wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być składane wyłącznie w państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany w krajowym rejestrze VAT.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz na każdy okres wymieniony w art. 1 ust. 3:

a) muszą obejmować przynajmniej 100 sztuk bydła;

b) nie mogą obejmować więcej niż 5 % dostępnej ilości.

W przypadku gdy wnioski przekraczają ilości określone w punkcie pierwszym lit. b), nadwyżka ta nie będzie brana pod uwagę.

3. Wnioski o pozwolenie na przywóz należy składać w ciągu pierwszych 10 dni roboczych każdego okresu określonego w art. 1 ust. 3. Wnioski dotyczące pierwszego okresu należy jednak składać najpóźniej do drugiego czwartku od publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek na każdy okres wymieniony w art. 1 ust. 3. W przypadku złożenia przez wnioskodawcę więcej niż jednego wniosku żaden złożony przez niego wniosek nie zostanie przyjęty.

5. Po sprawdzeniu przedstawionych dokumentów, Państwa członkowskie przesyłają do Komisji najpóźniej do 5-tego dnia roboczego od zakończenia okresu wyznaczonego na składanie wniosków, wykaz wnioskodawców wraz z ich adresami i wnioskowanych ilości.

Wszelkie powiadomienia dotyczące faktycznie złożonych wniosków, w tym „nil” zwroty, będą przekazywane faksem lub pocztą elektroniczną na formularzach wymienionych w załączniku I do rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Po powiadomieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, Komisja niezwłocznie podejmuje decyzję, w jakim zakresie wnioski mogą być zaakceptowane.

2. Jeżeli ilości wnioskowane na mocy art. 3 przekraczają ilości dostępne w danym okresie, Komisja ustala jednolity procentowy współczynnik redukcji, który ma być stosowany do wnioskowanych ilości.

W przypadku gdy podczas stosowania współczynnika redukcji, określonego w punkcie pierwszym, przydział wyniósłby mniej niż 100 sztuk bydła na wniosek, przydział dostępnych ilości jest dokonywany przez zainteresowane Państwa Członkowskie w drodze losowania praw przywozu partii po 100 sztuk bydła każda. W przypadku gdy pozostała ilość jest mniejsza niż 100 sztuk bydła, ilość ta stanowi pojedynczą partię.

3. Pozwolenia są wystawiane niezwłocznie na podstawie decyzji Komisji dotyczącej akceptacji wniosków.

Artykuł 5

1. Pozwolenia są wystawiane imiennie na wnioskujący operator.

2. Wnioski o pozwolenia i pozwolenia powinny zawierać:

a) kraj pochodzenia w polu 8;

b) jeden lub kilka kwalifikujących się kodów CN w polu 16: 0102 90 05; 0102 90 29 lub 0102 90 49;

c) numer seryjny kwoty (09.4005) oraz jedną z adnotacji określonych w załączniku III, w polu 20

Artykuł 6

1. Niezależnie od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia na przywóz wystawione na mocy niniejszego rozporządzenia nie są zbywalne i przyznają prawo na mocy kwot taryfowych tylko wtedy, gdy są sporządzone na tą samą nazwę i adres, które są umieszczone w odniesieniu do odbiorcy w towarzyszącym temu pozwoleniu zgłoszeniu celnym dopuszczającym do swobodnego obrotu.

2. Pozwolenia na przywóz nie są ważne po 30 czerwca 2005 r.

3. Zabezpieczenie odnoszące się do pozwolenia na przywóz wynosi 20 EUR za sztukę bydła i jest wnoszone przez wnioskodawcę razem z wnioskiem o pozwolenie.

4. Pozwolenia na przywóz są ważne na terytorium całej Wspólnoty.

5. Na mocy art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) Nr 1291/2000 pełna kwota należności celnych Wspólnej Taryfy Celnej (WTC) obowiązująca w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego do swobodnego obrotu jest pobierana w odniesieniu do wszystkich ilości przywozowych powyżej wykazanych w pozwoleniu na przywóz.

6. Nie naruszając przepisów tytułu III sekcja 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zabezpieczenie nie jest zwalniane do chwili przedstawienia dowodu, że właściciel tytułarny pozwolenia jest handlowo i logistycznie odpowiedzialny za kupno, transport i odprawę w zakresie swobodnego obrotu danych zwierząt. Taki dowód składa się przynajmniej z:

a) oryginału faktury handlowej lub jej poświadczonej kopii, sporządzonej w imieniu właściciela tytułarnego przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w państwie trzecim wywozu, oraz dowodu płatności dokonanej przez właściciela tytułarnego lub otwarcia przez właściciela tytułarnego nieodwołalnej akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;

b) konosamentu lub, stosownie, drogowego lub lotniczego dokumentu przewozowego, sporządzonego w imieniu właściciela tytułarnego, na dane zwierzęta,

c) egzemplarza nr 8 formularza IM 4 z nazwą i adresem właściciela tytułarnego, będącymi jedynym wskazaniem w polu 8.

Artykuł 7

1. W momencie przywozu importer dostarcza dowód na to, że:

a) przekazał pisemne zobowiązanie do informowania w terminie jednego miesiąca właściwych władz Państwa Członkowskiego, które wydały pozwolenie, o gospodarstwie lub gospodarstwach, w których ma być tuczone młode bydło;

b) złożył zabezpieczenie w kwocie ustanowionej dla każdego kwalifikującego się kodu CN z załącznika II do właściwych władz Państwa Członkowskiego, które wydały pozwolenie. Tuczenie przywożonych zwierząt w tym Państwie Członkowskim przez okres przynajmniej 120 dni od daty przyjęcia zgłoszenia celnego dopuszczającego do swobodnego obrotu jest wymogiem podstawowym w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 Komisji⁽¹⁾.

2. Za wyjątkiem przypadku siły wyższej, zabezpieczenie określone w ust. 1 lit. b) jest zwalniane tylko wtedy, gdy do właściwych władz Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie, dostarczony jest dowód, że młode bydło:

a) zostało utuczone w gospodarstwie lub gospodarstwach wymienionych zgodnie z ust. 1;

b) nie zostało ubite przed upływem terminu 120 dni od dnia przywozu; lub

c) zostało ubite z powodów zdrowotnych lub padło w wyniku choroby lub wypadku przed upływem tego terminu.

Zabezpieczenie jest zwalniane niezwłocznie po dostarczeniu takiego dowodu.

Jednakże w przypadku, gdy termin określony w ust. 1 lit. a) nie został dotrzymany, zabezpieczenie, które ma być zwolnione, jest obniżane o:

— 15 %, oraz o

— 2 % pozostałej kwoty za każdy dzień, o który został przekroczony ten termin.

Kwoty, które nie są zwolnione, ulegają przepadkowi i są zatrzymywane jako należności celne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

3. Jeżeli dowód określony w ust. 2 nie zostanie dostarczony w terminie 180 dni od daty przywozu, zabezpieczenie ulega przypadkowi i jest zatrzymywane jako należności celne.

Jednakże jeżeli taki dowód nie jest dostarczony w terminie 180 dni przewidzianych w pkt 1, lecz jest wystawiony w terminie sześciu miesięcy po tym okresie, kwota utracona, pomniejszona o 15 % zabezpieczenia, jest wypłacana.

Artykuł 8

Z zastrzeżeniem niniejszego rozporządzenia, obowiązują rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 oraz (WE) nr 1445/95.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

- WE Faks: (32 2) 299 85 70
 — E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1202/2004

Nr seryjny: 09.4005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH – DG AGRI D.2 – SEKTOR WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

WNIOSEK O PRAWA PRZYWOZU

Data: Okres:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwa i adres)	Ilość (sztuk)
Ogółem		

Państwo Członkowskie Faks:

Numer telefonu:

E-mail:

⁽¹⁾ Numerowanie ciągłe.

⁽²⁾ Zaznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt 1.

ZAŁĄCZNIK II

KWOTY ZABEZPIECZEŃ

Byki opasowe (kod CN)	Kwota (w euro) za sztukę bydła
0102 90 05	28
0102 90 29	56
0102 90 49	105

ZAŁĄCZNIK III

Adnotacje określone w art. 5 ust. 2 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Bovinos machos vivos de peso vivo inferior o igual a 300 kg [Reglamento (CE) n° 1202/2004]
- w jęz. czeskim: Živí býci s živou váhou nepřevyšující 300 kg na kus, na výkrm (Nařízení (ES) č. 1202/2004)
- w jęz. duńskim: Levende ungtyre til opfedning, med en levende vægt på ikke over 300 kg pr. dyr (forordning (EF) nr. 1202/2004)
- w jęz. niemieckim: Lebende männliche Rinder mit einem Gewicht von höchstens 300 kg je Tier, zur Mast bestimmt (Verordnung (EG) Nr. 1202/2004)
- w jęz. estońskim: Elusad isasveised elusmassiga kuni 300 kg, nuumamiseks (määrus (EÜ) nr 1202/2004)
- w jęz. greckim: Ζώντα βοοειδή με βάρος ζώντος που δεν υπερβαίνει τα 300 kg ανά κεφαλή, προς πάχυνση [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1202/2004]
- w jęz. angielskim: Live male bovine animals of a live weight not exceeding 300 kg per head, for fattening (Regulation (EC) No 1202/2004)
- w jęz. francuskim: Bovins mâles vivants d'un poids vif inférieur ou égal à 300 kg par tête, destinés à l'engraissement [Règlement (CE) n° 1202/2004]
- w jęz. włoskim: Bovini maschi vivi di peso vivo non superiore a 300 kg per capo, destinati all'ingrasso [regolamento (CE) n. 1202/2004]
- w jęz. łotewskim: Penėjimui skirti gyvi jaučiai, kurių vieno galvijo gyvasis svoris yra ne didesnis kaip 300 kg (Reglamentas (EB) Nr. 1202/2004)
- w jęz. litewskim: Jaunbūļļi nobarošanai, kuru dzīvsvars nepārsniedz 300 kg (Regula (EK) Nr. 1202/2004)
- w jęz. węgierskim: Legfeljebb 300 kg egyedi élőtömegű élő hím szarvasmarhaféle, hizlalás céljára (1202/2004/EK rendelet)
- w jęz. niderlandzkim: Levende mannelijke mestrunderen met een gewicht van niet meer dan 300 kg per dier (Verordening (EG) nr. 1202/2004)
- w jęz. polskim: Żywe młode byki o żywej wadze nieprzekraczającej 300 kg za sztukę bydła, opasowe (rozporządzenie (WE) nr 1202/2004)
- w jęz. portugalskim: Bovinos machos vivos com peso vivo inferior ou igual a 300 kg por cabeça, para engorda [Regulamento (CE) n.º 1202/2004]
- w jęz. słowackim: Živé mladé býčky, ktorých živá hmotnosť nepresahuje 300 kg na kus, určené na výkrm (nariadenie (ES) č. 1202/2004)
- w jęz. słoweńskim: Živo moško govedo za pitanje, katerega živa teža ne presega 300 kg na glavo (Uredba (ES) št. 1202/2004)
- w jęz. fińskim: Lihotettaviksi tarkoitettuja eläviä urospuolisia nautaeläimiä, elopaino enintään 300 kg/eläin (asetus (EY) N:o 1202/2004)
- w jęz. szwedzkim: Levande handjur av nötkreatur som väger högst 300 kg, för gödning (förordning (EG) nr 1202/2004)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1203/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****w sprawie otwierania i administrowania kwotą taryfową mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem CN 0206 29 91 (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Harmonogram CXL Światowej Organizacji Handlu (WTO) wymaga, by Wspólnota otworzyła roczną kwotę przywozową dla 53 000 ton mrożonej wołowiny objętej kodem CN 0202 i produktów objętych kodem CN 0206 29 91 (numer porządkowy 09.4003). Zasady wdrażania powinny być określone dla roku kwotowego 2004/2005 rozpoczynającego się 1 lipca 2004 r.
 - (2) Kwotą 2003/2004 zarządzano zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Komisji (WE) nr 780/2003 z dnia 7 maja 2003 r. w sprawie tworzenia i zarządzania kwotą taryfową na mrożone mięso wołowe i cielęce objęte kodem CN 0202 i produkty objęte kodem CN 0206 29 91 (od 1 lipca 2003 r. do 30 czerwca 2004 r.)⁽²⁾. Rozporządzenie to określało w szczególności ścisłe kryteria uczestnictwa w celu uniknięcia rejestracji fikcyjnych operatorów. Ponadto uściślone zasady stosowania rzeczonych licencji przywozowych stanowiły przeszkodę na drodze do spekulacyjnego obrotu licencjami.
 - (3) Doświadczenie zdobyte podczas stosowania tych zasad wykazuje jednak, że nie jest możliwe zagwarantowanie jednolitego stosowania zasad zarządzania w różnych Państwach Członkowskich i kwota będzie nadal narażona na spekulacje operatorów, w szczególności z powodu metody alokacji ustanowionej dla subkwoty II w rozporządzeniu (WE) nr 780/2003. Aby uniknąć dalszego trwania tej sytuacji oraz aby zapewnić skuteczne zarządzanie, wskazane jest wprowadzenie metody administracji opartej na kryterium wyników przywozowych, co zapewni, że kwota zostanie przyznana profesjonalnym operatorom, którzy będą w stanie przywozić wołowinę bez niepożądanego spekulacji.
- (4) Wskazane jest wyznaczenie okresu referencyjnego dla objętego rozporządzeniem przywozu, który odbywa się przez wystarczający okres, by dać reprezentatywne wyniki, na tyle aktualne, by odzwierciedlały ostatnie wydarzenia w branży.
 - (5) Operatorzy w Czechach, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji (dalej zwanymi „nowymi Państwami Członkowskimi”) powinni mieć możliwość ubiegania się na podstawie przywozu z krajów, które były dla nich państwami trzecimi do 30 kwietnia 2004 r.
 - (6) Dla celów kontrolnych wnioski o prawa przywozowe powinny być składane w Państwach Członkowskich, w których operator figuruje w krajowym rejestrze VAT.
 - (7) W celu uniknięcia spekulacji do każdego wnioskodawcy w obrębie kwoty powinno być ustanowione zabezpieczenie.
 - (8) W celu nałożenia na operatorów obowiązku ubiegania się o licencje przywozowe dla wszystkich przydzielonych praw przywozowych należy ustalić, że obowiązek taki stanowi podstawowy wymóg w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. określającego szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w przypadku produktów rolnych⁽³⁾.
 - (9) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. wprowadzające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu licencji przywozowych i wywozowych i świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji do produktów rolniczych⁽⁴⁾ i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania licencji przywozowych i wywozowych w sektorze wołowiny i cielęciny i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽⁵⁾ powinno stosować się do licencji przywozowych wydawanych zgodnie z tym rozporządzeniem, z wyjątkiem przypadków, gdzie stosuje się odstępstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 8.5.2003, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 636/2004 (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, str. 25).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 360/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 13).

- (10) Komitet Zarządzający ds. Wołowiny i Cielęciny nie wydał opinii w okresie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się kwotę taryfową równą 53 000 tonom, wyrażoną jako masa mięsa bez kości, dla mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem CN 0206 29 91 dla okresu od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.

Numer porządkowy kwoty taryfowej wynosi 09.4003.

2. Cło związane ze Wspólną Taryfą Celną, odnoszące się do kwoty wymienionej w ust. 1, będzie wynosić 20 % *ad valorem*.

Artykuł 2

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- a) 100 kilogramów mięsa z kością będzie odpowiadać 77 kilogramom mięsa bez kości;
- b) „mięso mrożone” oznacza, że jest ono zamrożone i w chwili wprowadzenia do obszaru celnego Wspólnoty jego temperatura wewnętrzna wynosi nie więcej niż -12°C .

Artykuł 3

1. Operator Wspólnoty może ubiegać się o prawa przywozowe na podstawie ilości referencyjnej, która będzie ilością wołowiny objętą kodami CN 0201, 0202, 0206 10 95 lub 0206 29 91 przywożoną przez niego samego lub w jego imieniu, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami celnymi, od 1 stycznia 2003 r. do 30 kwietnia 2004 r.

Operatorzy w nowych Państwach Członkowskich mogą ubiegać się o prawa przywozowe w oparciu o przywóz w okresie oraz produkty wymienione w pierwszym akapicie, z krajów, które do dnia 30 kwietnia 2004 r. były dla nich państwami trzecimi.

2. Spółka utworzona wskutek fuzji spółek, z których każda wykazuje przywóz referencyjny, może wykorzystać ten przywóz referencyjny jako podstawę wniosku.

3. Dowód przywozu wymienionego w ust. 1 zostanie dołączony do wniosku o prawa przywozowe i będzie stanowić właściwie potwierdzoną kopię dla odbiorcy deklaracji celnej wprowadzenia towaru do wolnego obrotu.

Artykuł 4

1. Najpóźniej o godzinie 13.00 czasu brukselskiego w drugi piątek po dacie publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wnioski o prawa przywozowe wpłyną do odpowiednich organów Państw Członkowskich, w których wnioskodawca figuruje w krajowym rejestrze VAT.

Wszelkie ilości przedstawione jako ilość referencyjna w zastosowaniu art. 3 będą stanowiły o prawach przywozowych, o jakie wnioskodawca się ubiega.

2. Po przeprowadzeniu weryfikacji złożonych dokumentów Państwa Członkowskie prześlą Komisji, nie później niż w czwarty piątek po dacie publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, listę wnioskujących o prawa przywozowe zgodnie z kwotą wymienioną w art. 1 ust. 1, obejmującą w szczególności ich nazwy i adresy oraz odpowiednie ilości mięsa przywożone w rzeczonym okresie referencyjnym.

3. Komunikaty z informacjami wspomnianymi w ust. 2, także o zerowych obrotach, będą przesyłane telefaksem lub pocztą elektroniczną przy użyciu formularza zawartego w załączniku I.

Artykuł 5

Komisja podejmie możliwie najszybciej decyzję o zakresie, w jakim mogą zostać udzielone prawa przywozowe zgodnie z kwotą wymienioną w art. 1 ust. 1. Jeśli prawa przywozowe, o które ubiega się wnioskodawca, przekraczają ilość dostępną wymienioną w art. 1 ust. 1, Komisja ustali odpowiedni współczynnik redukujący.

Artykuł 6

1. Wniosek może zostać dopuszczony tylko wówczas, gdy zostanie zaopatrzone w zabezpieczenie wartości 6 EUR na 100 kilogramów odpowiednika mięsa bez kości.

2. Jeśli zastosowanie współczynnika redukującego wymienionego w art. 5 powoduje alokację mniejszych praw przywozowych niż takie, o które ubiega się wnioskodawca, złożone zabezpieczenie zostanie proporcjonalnie bezzwłocznie zwrócone.

3. Wniosek o jedną lub kilka licencji przywozowych składający się na sumę przydzielonych praw przywozowych będzie stanowić wymóg podstawowy w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 7

1. Przywóz przydzielonych ilości będzie wymagał przedłożenia jednej lub większej liczby licencji przywozowych.

2. Wnioski licencyjne mogą być składane wyłącznie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca uzyskuje prawa przywozowe zgodnie z kwotą wymienioną w art. 1 ust. 1.

Każde wydanie licencji przywozowej będzie powodowało odpowiednie zmniejszenie uzyskanych praw przywozowych.

3. Wnioski o licencje i licencje będą zawierać:

a) w sekcji 20 jedną z pozycji wymienionych w załączniku II;

b) jedną z poniższych grup kodów CN w sekcji 16:

— 0202 10 00, 0202 20,

— 0202 30, 0206 29 91.

Artykuł 8

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1445/95.

2. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 zostanie pobrane pełne cło wspólnych taryf celnych obowiązujące w dniu przyjęcia deklaracji celnej wprowadzenia do wolnego obrotu w odniesieniu do wszelkich ilości przekraczających objęte licencją przywozową.

3. Licencje przywozowe tracą ważność z dniem 30 czerwca 2005 r.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Bruksela, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

— Faks WE: (32 2) 299 85 70

— E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Wniosek związany z rozporządzeniem (WE) nr 1203/2004

Nr porządkowy: 09.4003

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH — DG AGRI D.2 — SEKTOR WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

WNIOSEK O PRAWA PRZYWOZOWE

Data: Okres kwoty:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾	Wnioskodawca (Nazwa i adres)	Przywożona ilość ⁽²⁾ (tony)
Ogółem		

Państwo Członkowskie Faks:

Tel.:

E-mail:

⁽¹⁾ Numerowanie ciągłe.⁽²⁾ Wyrażone jako mięso bez kości (zob. art. 1 ust. 2).

ZAŁĄCZNIK II

Pozycje wymieniane w art. 7 ust. 3 lit. a)

- w jęz. hiszpańskim: Carne de vacuno congelada [Reglamento (CE) n° 1203/2004]
 - w jęz. czeskim: Zmražené hovězí maso (nařizení (ES) č. 1203/2004)
 - w jęz. duńskim: Frosset oksekød (forordning (EF) nr. 1203/2004)
 - w jęz. niemieckim: Gefrorenes Rindfleisch (Verordnung (EG) Nr. v/2004)
 - w jęz. estońskim: Külmutatud veiseliha (määrus (EÜ) nr 1203/2004)
 - w jęz. greckim: Κατεψυγμένο βόειο κρέας [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1203/2004]
 - w jęz. angielskim: Frozen meat of bovine animals (Regulation (EC) No 1203/2004)
 - w jęz. francuskim: Viande bovine congelée [Règlement (CE) n° 1203/2004]
 - w jęz. włoskim: Carni bovine congelate [Regolamento (CE) n. 1203/2004]
 - w jęz. łotewskim: Saldēta liellopu gaļa (Regula (EK) Nr. 1203/2004)
 - w jęz. litewskim: Sušaldyta galvijiena (Reglamentas (EB) Nr. 1203/2004)
 - w jęz. węgierskim: Fagyasztott szarvasmarhahús (1203/EK rendelet)
 - w jęz. niderlandzkim: Bevroren rundvlees (Verordening (EG) nr. 1203/2004)
 - w jęz. polskim: Mrożone mięso wołowe i cielęce (rozporządzenie (WE) nr 1203/2004)
 - w jęz. portugalskim: Carne de bovino congelada [Regulamento (CE) n.º 1203/2004]
 - w jęz. słowackim: Zmražené hovädzie mäso (Smernica (ES) č. 1203/2004)
 - w jęz. słoweńskim: Zamrznjeno goveje meso (Uredba (ES) št. 1203/2004)
 - w jęz. fińskim: Jäädetyttä naudanlihaa (asetus (EY) N:o 1203/2004)
 - w jęz. szwedzkim: Fryst kött av nötkreatur (förordning (EG) nr 1203/2004)
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1204/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****otwierające i ustanawiające ramy administracyjne kontyngentu celnego na żywe bydło o wadze od 80 do 300 kilogramów pochodzące z Bułgarii lub Rumunii (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 2003/18/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. dotycząca zawarcia Protokołu dostosowującego handlowe aspekty Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony, biorąc pod uwagę wyniki negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽²⁾, oraz decyzja Rady 2003/286/WE z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie zawarcia Protokołu dostosowującego handlowe aspekty Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Bułgarii z drugiej strony, biorąc pod uwagę wyniki negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽³⁾, przewidują coroczne uruchomienie pewnych kontyngentów celnych, konkretnie 153 000 sztuk żywego bydła o wadze od 80 do 300 kilogramów (zamówienie nr 09.4537), pochodzącego z niektórych państw trzecich, w tym Bułgarii i Rumunii, z zachowaniem pewnych warunków, określonych w załącznikach A(b) do odpowiednich Protokołów, o których mowa w tych decyzjach. Szczegółowe zasady stosowania tego kontyngentu celnego przyjęto w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1247/1999 z dnia 16 czerwca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania kontyngentu celnego na bydło domowe ważące od 80 do 300 kilogramów pochodzące z niektórych państw trzecich⁽⁴⁾.

(2) W celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski i Słowacji, beneficjentów tego kontyngentu celnego wraz z Bułgarią i Rumunią, jak również przystąpienia Cypru, Malty i Słowenii, oraz w oczekiwaniu na wyniki negocjacji nowych koncesji taryfowych dla Bułgarii i Rumunii właściwe jest ustanowienie w szczegółowych zasadach zarządzania tym kontyngentem celnym, iż ilość dostępną w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. należy rozłożyć na cały rok w sposób odpowiedni w rozumieniu art. 32 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, z korzyścią dla Bułgarii i Rumunii.

(3) W celu uwzględnienia tradycyjnych wzorców handlowych pomiędzy Wspólnotą a Bułgarią i Rumunią ilości należy ustalić w podziale na trzy okresy, biorąc pod uwagę dostawy pochodzących z Bułgarii i Rumunii żywych zwierząt w okresie referencyjnym od 1 lipca 2000 r. do 30 czerwca 2003 r. Po zamknięciu i ratyfikacji trwających obecnie negocjacji w sprawie dodatkowych protokołów do odpowiednich Układów europejskich z tymi dwoma krajami, w dniu wejścia w życie nowych koncesji wprowadzone zostaną nowe zasady zarządzania.

(4) W celu zapewnienia bardziej wyrównanego dostępu do kontyngentu przy utrzymaniu komercyjnie opłacalnej liczby zwierząt na jeden wniosek każdy wniosek o pozwolenie przywozowe powinien przestrzegać górnego i dolnego limitu pogłowia.

(5) W celu uniknięcia spekulacji ilości dostępne w ramach kontyngentu powinny być udostępniane podmiotom, które są w stanie wykazać, że faktycznie zajmują się przywozem z krajów trzecich na znaczącą skalę. Mając to na uwadze, jak również dbając o zapewnienie skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu co najmniej 100 zwierząt w ciągu roku 2003, zważywszy na fakt, że partię 100 zwierząt można uznać za partię opłacalną ekonomicznie. Podmiotom z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji należy zezwolić na składanie wniosków na podstawie przywozów z krajów, które były dla nich krajami trzecimi w ciągu roku 2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 150 z 17.6.1999, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1144/2003 (Dz.U. L 160 z 28.6.2003, str. 44).

- (6) W celu umożliwienia weryfikacji tych kryteriów wnioski należy składać w Państwie Członkowskim, w których dany importer jest zarejestrowany dla celów VAT.
- (7) W celu uniknięcia spekulacji, należy odmówić dostępu do kontyngentu importerom niezajmującym się już handlem żywym bydłem w dniu 1 stycznia 2004 r., jak również należy uniemożliwić przenoszenie pozwoleń.
- (8) Należy ustanowić zasady odnośnie do ilości, na jakie można składać wnioski o pozwolenia przyzwalne po rozpatrywaniu okresie oraz, gdzie to właściwe, po zastosowaniu jednolitej obniżki procentowej.
- (9) Instrumentami tymi powinno się zarządzać z wykorzystaniem pozwoleń na przywóz. W tym celu konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących składania wniosków oraz informacji podawanych na wnioskach i na pozwoleniach, tam, gdzie to niezbędne, dodając pewne przepisy zawarte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾.
- (10) Z doświadczenia wynika, że odpowiednie zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz zezwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w zakupie, transporcie i przywozie odnośnych zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić wymóg zasadniczy w odniesieniu do zabezpieczenia zezwoleń.
- (11) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kontyngentu nie stosuje się tolerancji, o której mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 1247/99 powinno zostać uchylone i zastąpione niniejszym rozporządzeniem.
- (13) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W ramach niniejszego rozporządzenia zezwala się na przywóz, w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r., 153 000 sztuk żywego bydła o wadze przekraczającej 80 kg, lecz nieprzekraczającej 300 kg, objętego kodem CN 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 lub 0102 90 49, pochodzącego z Bułgarii i Rumunii, z zastrzeżeniem wszelkich obniżek wynegocjowanych pomiędzy Wspólnotą i tymi krajami w późniejszym terminie.

Kontyngentowi taryfowemu nadaje się numer zlecenia 09.4537.

2. Stawkę celną obniża się o 90 %.

3. Ilości, o których mowa w ust. 1, rozkłada się na cały okres wskazany w tymże ustępie w sposób następujący:

a) 33 000 sztuk żywego bydła w okresie od 1 lipca 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.;

b) 60 000 sztuk żywych zwierząt w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 marca 2005 r.;

c) 60 000 sztuk żywych zwierząt w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 30 czerwca 2005 r.

4. Jeżeli w jednym z okresów wymienionych w ust. 3 lit. a) i b) ilość objęta wnioskami o zezwolenia złożonymi na dany okres jest mniejsza od ilości dostępnej do wykorzystania w tym okresie, różnicę przypadającą na ten okres dodaje się do ilości do wykorzystania w okresie następnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 852/2003 (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 325/2003 Dz.U. L 47 z 21.2.2003, str. 21).

Artykuł 2

1. Do korzystania z kontyngentu ustanowionego w art. 1 kwalifikują się osoby fizyczne lub prawne, które w momencie składania wniosku o zezwolenie przywózowe udowodnią w stopniu wystarczającym dla właściwych władz odnośnego Państwa Członkowskiego, że dokonały przywozu przynajmniej 100 sztuk zwierząt objętych pozycją CN 0102 90 w ciągu roku 2003.

Wnioskodawcy muszą być wpisani do krajowego rejestru płatników VAT.

2. Podmioty z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji mogą składać wnioski o zezwolenia na przywóz na podstawie przywozów, o których mowa w ust. 1, z krajów, które były dla nich krajami trzecimi w ciągu roku 2003.

3. Dowód przywozu stanowi wyłącznie dokument celny dopuszczenia do swobodnego obrotu, podpisany przez władze celne i zawierający odniesienie do zainteresowanego wnioskodawcy jako odbiorcy.

Państwa Członkowskie mogą przyjmować kopie dokumentów, o których mowa w pierwszym akapicie, których zgodność z oryginałem potwierdziła właściwa władza. W przypadku przyjmowania takich kopii Państwa Członkowskie powiadamiają o tym fakcie w odniesieniu do każdego z odnośnych wnioskodawców w ramach komunikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

4. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia 2004 r. zaprzestały działalności handlowej z krajami trzecimi w sektorze wołowy i cielęciny, nie kwalifikują się do składania wniosków.

5. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako podstawę do składania wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o zezwolenia przywózowe można składać jedynie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany dla celów podatku VAT.

2. Wnioski o zezwolenia przywózowe na każdy z okresów określonych w art. 1 ust. 3:

a) muszą obejmować co najmniej 100 sztuk zwierząt,

b) nie mogą obejmować więcej niż 5 % całkowitej ilości dostępnej do wykorzystania.

W przypadkach, w których wnioski przewyższają ilość, o której mowa w pierwszym akapicie lit. b), nadwyżka nie jest rozpatrywana.

3. Wnioski o zezwolenia przywózowe składa się w ciągu pierwszych 10 dni roboczych każdego z okresów, o których mowa w art. 1 ust. 3. Tym niemniej wnioski dotyczące pierwszego okresu składa się nie później niż do drugiego czwartku po publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Każdy z wnioskodawców może złożyć tylko jeden wniosek na każdy okres określony w art. 1 ust. 3. Jeżeli ten sam wnioskodawca składa więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski przez niego złożone uznaje się za niespełniające warunków przyjęcia.

5. Po weryfikacji przedłożonych dokumentów Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do piątego dnia roboczego od ostatecznego terminu składania wniosków, listę wnioskodawców i ich adresów oraz ilości, o które wnioskują.

Wszystkie notyfikacje, w tym również wnioski puste, przekazywane są za pośrednictwem faksu lub e-maila z wykorzystaniem formularza wzorcowego w załączniku I w przypadkach, w których wnioski zostały w ogóle złożone.

Artykuł 4

1. Po notyfikacji, o której mowa w art. 3 ust. 5, Komisja decyduje możliwie najszybciej, w jakim stopniu możliwa jest realizacja wniosków.

2. Jeżeli ilości objęte wnioskami, o których mowa w art. 3, przekraczają ilości dostępne w danym okresie, Komisja ustala jednolitą obniżkę procentową, którą stosuje się do wnioskowanych ilości.

W przypadkach, w których zastosowanie współczynnika obniżki, o którym mowa w pierwszym akapicie, daje wynik poniżej 100 sztuk na wniosek, dostępna ilość będzie przyznana przez odnośne Państwo Członkowskie poprzez losowanie uprawnień do przywozu obejmujących partie po 100 sztuk bydła. Jeżeli reszta jest mniejsza niż 100 sztuk, traktuje się ją jako jedną partię.

3. Zezwolenia wydaje się możliwie najszybciej, pod warunkiem uzyskania decyzji Komisji o przyjęciu wniosków.

Artykuł 5

1. Zezwolenia na przywóz wydaje się na podmiot, który złożył wniosek.

2. Wnioski o zezwolenie i zezwolenia zawierają następujące informacje:

a) w polu 8 – kraj pochodzenia;

b) w polu 16 – następującą grupę kodów Nomenklatury Scalonej:

0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41, 0102 90 49;

c) w polu 20 – numer zlecenia kontyngentu (09.4537) oraz przynajmniej jedną ze wzmianek, o których mowa w załączniku II.

Zezwolenia stanowią jednocześnie zobowiązanie do przywozu z kraju, o którym mowa w lit. a).

Artykuł 6

1. Niezależnie od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zezwolenia przywozowe wystawione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie są zbywalne i nadają prawa w odniesieniu do kontyngentów celnych wyłącznie w przypadku, jeśli są wystawione na tę samą nazwę lub nazwisko oraz na ten sam adres, co te wpisane dla odbiorcy w towarzyszącej im deklaracji celnej dopuszczenia do wolnego obrotu.

2. W drodze odstępstwa od art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1445/95 okres ważności zezwoleń przywozowych wystawianych zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. a) wynosi 150 dni. Żadne zezwolenia przywozowe nie będą ważne po 30 czerwca 2005 r.

3. Zabezpieczenie w odniesieniu do zezwolenia przywozowego wynosi 20 EUR od sztuki bydła i jest wnoszone przez wnioskodawcę jednocześnie ze złożeniem wniosku o zezwolenie.

4. Wydane zezwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

5. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 od wszelkich ilości przywiezionych ponad ilość wskazaną w zezwoleniu przywozowym pobiera się pełne cło wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej obowiązującej w dniu przyjęcia deklaracji celnej o dopuszczeniu do wolnego obrotu.

6. Niezależnie od przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zabezpieczenie nie zostanie uwolnione do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz zezwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu odnośnych zwierząt. Dowody te składają się co najmniej z:

a) oryginału lub potwierdzonej kopii faktury wystawionej na posiadacza zezwolenia przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w kraju trzecim wywozu, jak również dowodu zapłaty wniesionej przez posiadacza zezwolenia lub otwarcia przez niego akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;

b) konosamentu lub, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozu w transporcie drogowym lub powietrznym, wystawionego na posiadacza zezwolenia na odnośne zwierzęta;

c) kopii nr 8 formularza IM 4 ze wskazaniem wyłącznie nazwy i adresu posiadacza zezwolenia w polu 8.

Artykuł 7

Przywiezione zwierzęta kwalifikują się do opłat celnych, o których mowa w art. 1, na podstawie świadectwa przewozowego EUR.1 wydanego przez kraj wywozu zgodnie z Protokołem 4 załączonym do Układów europejskich z Bułgarią i Rumunią lub deklaracji na fakturze sporządzonej przez wywoźcę zgodnie z tymi protokołami.

Artykuł 8

Rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1445/95 mają zastosowanie, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1247/1999. Wnioski o uprawnienia przywozowe, które mogły zostać złożone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1247/1999, są automatycznie odrzucone.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

- Faks KE: (32 2) 299 85 70
 — E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1204/2004

Zlecenie nr: 09.4537

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH — DG AGRI D.2 — SEKTOR WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

WNIOSEK O ZEZWOLENIA PRZYWOZOWE

Data: Okres kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwa i adres)	Liczba (sztuk)
Ogółem		

Państwo Członkowskie: Faks:

Tel.:

E-mail:

⁽¹⁾ Kolejne numery.

⁽²⁾ Oznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z drugim akapitem art. 2 ust. 3.

ZAŁĄCZNIK II

Wzmianki, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Reglamento (CE) n° 1204/2004
 - w jęz. czeskim: Nařízení (ES) č. 1204/2004
 - w jęz. duńskim: Forordning (EF) nr. 1204/2004
 - w jęz. niemieckim: Verordnung (EG) Nr. 1204/2004
 - w jęz. estońskim: Määrus (EÜ) nr 1204/2004
 - w jęz. greckim: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1204/2004
 - w jęz. angielskim: Regulation (EC) No 1204/2004
 - w jęz. francuskim: Règlement (CE) n° 1204/2004
 - w jęz. włoskim: Regolamento (CE) n. 1204/2004
 - w jęz. łotewskim: Regula (EK) Nr. 1204/2004
 - w jęz. litewskim: Reglamentas (EB) Nr. 1204/2004
 - w jęz. węgierskim: Az 1204/2004/EK rendelet
 - w jęz. niderlandzkim: Verordening (EG) nr. 1204/2004
 - w jęz. polskim: Rozporządzenie (WE) nr 1204/2004
 - w jęz. portugalskim: Regulamento (CE) n.º 1204/2004
 - w jęz. słowackim: Nariadenie (ES) č. 1204/2004
 - w jęz. słoweńskim: Uredba (ES) št. 1204/2004
 - w jęz. fińskim: Asetus (EY) N:o 1204/2004
 - w jęz. szwedzkim: Förordning (EG) nr 1204/2004
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 1205/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****otwierające przetarg na przyznanie pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, winogrona deserowe, jabłka i brzoskwinie)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3846/87⁽³⁾. Ilości te powinny zostać podzielone z uwzględnieniem stopnia, w jakim rozpatrywane produkty są łatwo psujące się.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾ w szczególności jego art. 35 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001⁽²⁾ ustanowiło zasady stosowania refundacji wywozowych w sektorze owoców i warzyw.

(2) W myśl art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, w zakresie niezbędnym dla umożliwienia znaczącego gospodarczo wywozu, produkty wywożone przez Wspólnotę mogą podlegać refundacji wywozowej, uwzględniając granice wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

(3) Zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, należy dbać, aby przepływy handlowe wywołane wcześniej przez system refundacji nie zostały zakłócone. Z tego powodu, i ze względu na sezonowość wywozów owoców i warzyw, należy ustalić ilości przewidziane na każdy produkt, na podstawie nomenklatury produktów rolnych dla refundacji wywozowych ustanowionych

(4) W myśl postanowień art. 35 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, przy ustalaniu refundacji uwzględnia się istniejącą sytuację lub tendencje w odniesieniu do cen i dostępności owoców i warzyw na rynku Wspólnoty, oraz do cen stosowanych w handlu międzynarodowym. Należy również uwzględnić koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu, oraz gospodarcze aspekty proponowanego wywozu.

(5) Zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) 2200/96, ceny rynkowe Wspólnoty są ustalane z uwzględnieniem cen, które są najbardziej korzystne z punktu widzenia wywozu.

(6) Sytuacja na rynkach światowych lub specyficzne wymogi niektórych rynków mogą wymóc konieczność zróżnicowania refundacji dla określonego produktu, w zależności od jego miejsca przeznaczenia.

(7) Pomidory, pomarańcze, winogrona deserowe, jabłka i brzoskwinie klasy ekstra, I i II według wspólnych norm jakości mogą obecnie podlegać znaczącym gospodarczo wywozom.

(8) Aby umożliwić jak najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, i uwzględniając strukturę wywozów ze Wspólnoty, należy postępować drogą przetargu i ustalić indykatywną wysokość refundacji oraz ilości przewidziane dla rozpatrywanego okresu.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 537/2004 (Dz.U. L 86 z 24.3.2004, str. 9).

⁽³⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2180/2003 (Dz.U. L 335 z 22.12.2003, str. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ogłasza się przetarg na przyznanie pozwoleń na wywóz w systemie A3. Produkty objęte procedurą przetargową, okres składania ofert, indykatywne stawki refundacji i przewidziane ilości ustalone są w załączniku.

2. Pozwolenia wydane z tytułu pomocy żywnościowej, określone w art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000⁽¹⁾ nie są wliczane do kwalifikujących się ilości, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

3. Bez uszczerbku dla stosowania postanowień art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1961/2001, pozwolenia rodzaju A3 zachowują ważność przez trzy miesiące.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

OTWARCIE PRZETARGU NA PRYZYCNANIE POZWOLEŃ NA WYWÓZ W SYSTEMIE A3 W SEKTORZE OWOCÓW I WARZYW (POMIDORY, POMARAŃCZE, WINOGRONA DESEROWE, JABŁKA I BRZOSKWINIE)**Okres składania ofert od 5 lipca do 6 lipca 2004 r.**

Kod produktów ⁽¹⁾	Miejsce przeznaczenia ⁽²⁾	Wysokość indykatorywna refundacji (w EUR/t netto)	Przewidziana ilość (w tonach)
0702 00 00 9100	F08	30	1 874
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	A00	25	615
0806 10 10 9100	A00	19	6 627
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	30	2 541
0809 30 10 9100 0809 30 90 9100	F03	13	9 708

⁽¹⁾ Kody produktów są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87.

⁽²⁾ Kody miejsc przeznaczenia serii „A» są określone w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 3846/87. Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

F03: Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem Szwajcarii.

F04: Hong Kong, Singapur, Malesja, Sri Lanka, Indonezja, Tajlandia, Tajwan, Papua-Nowa Gwinea, Laos, Kambodża, Wietnam, Japonia, Urugwaj, Paragwaj, Argentyna, Meksyk, Kostaryka.

F08: Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem Bułgarii.

F09: Następujące miejsca przeznaczenia:

- Norwegia, Islandia, Grenlandia, Wyspy Owcze, Rumunia, Albania, Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Serbia i Czarnogóra, Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Kazachstan, Kirgizja, Mołdowa, Rosja, Tadżykistan, Turkmenia, Uzbekistan, Ukraina, Arabia Saudyjska, Bahrajn, Katar, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie (Abu Zabi, Dubaj, Szardża, Adżman, Umm Al-Kajwajn, Ras al-Chajma, Fudżajra), Kuwejt, Jemen, Syria, Iran, Jordania, Boliwia, Brazylia, Wenezuela, Peru, Panama, Ekwador i Kolumbia,
- kraje i terytoria Afryki, z wyłączeniem Afryki Południowej,
- miejsca przeznaczenia określone w art. 36 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1206/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczony do przetwarzania (od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 lipca 2005 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Harmonogram CXL Światowej Organizacji Handlu wymaga otwarcia przez Wspólnotę rocznego kontyngentu taryfowego wysokości 50 700 ton na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczony do przetwarzania. Należy ustanowić przepisy wykonawcze na rok kontyngentowy 2004/2005 rozpoczynający się dnia 1 lipca 2004 r.
- (2) Przywóz mrożonej wołowiny objętej kontyngentem taryfowym podlega należnościom celnym przywózowym oraz warunkom opisanym pod numerem seryjnym 13 załącznika 7 do trzeciej części załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽²⁾. Rozdział kontyngentu taryfowego na każde z wyżej wymienionych ustaleń następuje z uwzględnieniem doświadczenia uzyskanego w związku z podobnym przywozem dokonanym w przeszłości.
- (3) W celu uniknięcia spekulacji dostęp do kontyngentu taryfowego udzielany jest jedynie czynnym podmiotom gospodarczym przeprowadzającym przetwarzanie w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 dyrektywy Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi⁽³⁾ lub, w odniesieniu do podmiotów gospodar-

czych z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, tym, którzy uzyskali pozwolenie na wywóz do Wspólnoty przetworzonych produktów mięsnych zgodnie z dyrektywą Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przy przywozie z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa⁽⁴⁾.

- (4) Przywóz do Wspólnoty objęty kontyngentem taryfowym podlega okazaniu pozwolenia na przywóz zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999. Wydawanie pozwoleń powinno być możliwe po przyznaniu uprawnień przywózowych na podstawie wniosków od kwalifikujących się podmiotów gospodarczych dokonujących przetwarzania. Przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁵⁾, oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 25 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽⁶⁾, powinno stosować się do pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (5) W celu zapobieżenia spekulacjom, pozwolenia na przywóz powinny być wydawane podmiotom gospodarczym dokonującym przetwarzania wyłącznie na ilość, na jaką zostały im przyznane uprawnienia przywózowe. Ponadto, z tego samego powodu, zabezpieczenie powinno zostać złożone wraz z wnioskiem o uprawnienia przywózowe. Wniosek o pozwolenie na przywóz odpowiadające przyznanym uprawnieniom powinien być wymogiem pierwotnym w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2344/2003 (Dz.U. L 346 z 31.12.2003, str. 38).

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 636/2004 (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, str. 9).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 360/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 13).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

- (6) W celu całkowitego wykorzystania ilości kontyngentu należy ustalić termin końcowy składania wniosków o pozwolenie na przywóz oraz ustanowić przepisy dotyczące dalszego przyznawania ilości nie objętych wnioskami o pozwolenie na przywóz złożonych w tym terminie. W świetle zdobytego doświadczenia, przydział jest ograniczony do podmiotów gospodarczych dokonujących przetwarzania, którzy przekształcili wszystkie początkowo im przyznane uprawnienia przywozowe na pozwolenia na przywóz.
- (7) Stosowanie kontyngentu taryfowego wymaga ścisłego nadzoru przywozu i skutecznych kontroli jego wykorzystania i przeznaczenia. Dlatego też zezwala się na przetwarzanie wyłącznie w zakładzie określonym w pozwoleniu na przywóz.
- (8) W celu zapewnienia, iż przewożone mięso jest wykorzystywane zgodnie ze specyfikacjami kontyngentu taryfowego, należy złożyć zabezpieczenie. Kwota zabezpieczenia powinna być ustalona z uwzględnieniem różnicy między należnościami celnymi stosowanymi w ramach i poza kontyngentem.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Wołowego i Cielęcego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym otwiera się kontyngent taryfowy w wysokości 50 700 ton na przewóz ekwiwalentu mrożonej wołowiny z kością objętej kodem CN 0202 20 30, 0202 30 10, 0202 30 50, 0202 30 90 lub 0206 29 91 i przeznaczonej do przetwarzania we Wspólnocie (zwany dalej „kontyngentem”), na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r., z uwzględnieniem warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia jako produkt A określa się produkt przetworzony objęty kodem 1602 10, 1602 50 31, 1602 50 39 lub 1602 50 80, nie zawierający mięsa innego niż pochodzące od zwierząt danego gatunku bydła, ze stosunkiem kolagen/białko nie wyższym niż 0,45 oraz zawierający wagowo co najmniej 20 % chudego mięsa z wyłączeniem podrobów i tłuszczu z mięsem i galareta stanowiących co najmniej 85 % całkowitej wagi netto.

Za zawartość kolagenu uznaje się zawartość hydroksyproliny pomnożonej przez czynnik 8. Zawartość hydroksyproliny ustala się zgodnie z metodą ISO 3496-1994.

Zawartość chudego mięsa wołowego z wyłączeniem tłuszczu jest ustalana zgodnie z procedurą przewidzianą w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 ⁽¹⁾.

W skład podrobów wchodzi: głowy i ich kawałki (włączając uszy), kopyta, ogony, serca, wymiona, wątroby, nerki, grasice i trzustki, mózgi, płuca, gardła, mięśniowe części przepony, śledziony, języki, otoka, rdzenie kręgowo, jadalna skóra, organy rozrodcze (tj. macice, jajniki i jądra), tarczycy, przysadki mózgowe.

Produkt poddaje się obróbce cieplnej wystarczającej do zapewnienia ścięcia białka mięsa w całości produktu, który nie może wykazywać żadnych śladów różowawej cieczy na odciętej powierzchni w chwili przecięcia wzdłuż linii przebiegającej przez jego najgrubszą część.

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia jako produkt B określa się produkt przetworzony zawierający wołowinę, inny niż:

(a) produkty określone w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, lub

(b) produkty określone w ust. 1.

Jednakże produkt przetworzony objęty kodem CN 0210 20 90, który został ususzony lub uwędzony w taki sposób, że kolor i konsystencja świeżego mięsa zupełnie zanikły oraz ze stosunkiem woda/białko nieprzekraczającym 3.2 jest uznawany za produkt B.

Artykuł 3

1. Całkowita ilość określona w art. 1 jest podzielona na dwie ilości:

(a) 40 000 ton mrożonej wołowiny przeznaczonej do wytwarzania produktów A;

(b) 10 700 ton mrożonej wołowiny przeznaczonej do wytwarzania produktów B;

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 1.8.1986, str. 39.

2. Kontyngent posiada następujące numery zlecenia:

— 09.4057 dla ilości określonej w ust. 1 lit. a),

— 09.4058 dla ilości określonej w ust. 1 lit. b).

3. Należności celne przywozowe stosowane w odniesieniu do mrożonej wołowiny w ramach kontyngentu są ustalone pod numerem seryjnym 13 załącznika 7 do części trzeciej załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

Artykuł 4

1. Wniosek o uprawnienia przywozowe w ramach kontyngentu może zostać złożony tylko przez lub w imieniu jednego z następujących zakładów przetwórczych:

(a) zakłady przetwórcze zatwierdzone na podstawie art. 8 dyrektywy 77/99/EWG, które co najmniej od dnia 1 lipca 2003 r. brały udział w wytwarzaniu produktów przetworzonych zawierających wołowinę;

(b) zakłady przetwórcze z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji zatwierdzone do wywozu do Wspólnoty na podstawie rozdziałów IV i V dyrektywy 72/462/EWG, które co najmniej od dnia 1 lipca 2003 r. brały udział w wytwarzaniu produktów przetworzonych zawierających wołowinę.

Dla każdej ilości określonej w art. 3 ust. 1 może zostać zaakceptowany tylko jeden wniosek o uprawnienia przywozowe nieprzekraczający 10% każdej z dostępnych ilości w odniesieniu do każdego zatwierdzonego zakładu przetwórczego.

Wnioski o uprawnienia przywozowe można składać jedynie w Państwie Członkowskim, w którym podmiot gospodarczy dokonujący przetwarzania jest zarejestrowany dla celów podatku VAT.

2. Wraz z wnioskiem o prawa przywozowe składa się zabezpieczenie w wysokości 6 EURO na 100 kg.

3. Dokumenty dowodzące zgodności z warunkami ustanowionymi w ust. 1 akapit pierwszy należy przedłożyć wraz z wnioskiem o uprawnienia przywozowe.

O uznaniu dokumentów dowodzących zgodności z tymi warunkami decyduje właściwa władza krajowa.

Artykuł 5

1. Każdy wniosek o uprawnienia przywozowe związane z wytwarzaniem produktów A lub produktów B jest wyrażany w ekwiwalencie mięsa z kością.

Dla celów niniejszego ustępu 100 kilogramów wołowiny z kością równe jest 77 kilogramom wołowiny bez kości.

2. Każdy wniosek o uprawnienia przywozowe związane z wytwarzaniem produktów A lub produktów B dociera do właściwych władz nie później niż do drugiego piątku po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, najpóźniej do godziny 13.00 czasu brukselskiego.

3. Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji, nie później niż do czwartego piątku po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, listę wnioskodawców i wykaz ilości w ramach każdej z dwóch kategorii wraz z numerami zatwierdzenia danych zakładów przetwórczych.

Wszelkie powiadomienia, włączając zwroty zerowe, wysyła się faksem lub pocztą elektroniczną z wykorzystaniem formularzy zawartych w załącznikach I i II.

4. Komisja w najkrótszym możliwym czasie podejmuje decyzję w sprawie zakresu przyjmowania wniosków, w miarę potrzeby jako procent wnioskowanych ilości.

Artykuł 6

1. Przywóz mrożonej wołowiny, na którą zostały przyznane uprawnienia przywozowe zgodnie z art. 5 ust. 4, odbywa się pod warunkiem przedstawienia pozwolenia na przywóz.

2. W kwestii zabezpieczenia określonego w art. 4 ust. 2 wniosek o pozwolenie na przywóz odpowiadające przyznanym uprawnieniom przywozowym jest wymaganiem podstawowym w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

W wypadkach, kiedy przy stosowaniu art. 5 ust. 4 Komisja ustali współczynnik redukcji, wniesione zabezpieczenie zostaje zwolnione zgodnie z wnioskowanymi uprawnieniami przywozowymi, które przekraczają przyznane uprawnienia przywozowe.

3. W zakresie przyznaných uprawnień przywozowych przetwórca może ubiegać się o pozwolenie na przywóz najpóźniej do 18 lutego 2005 r.

4. Uprawnienia przywozowe przyznane przetwórcom upoważniają ich do otrzymania pozwoleń na przywóz ilości odpowiadających przyznanym uprawnieniom.

Wnioski o pozwolenie można składać jedynie:

- (a) w Państwie Członkowskim, w którym został złożony wniosek o uprawnienia przywozowe;
- (b) jako przetwórcą lub w imieniu przetwórcy, któremu przyznano uprawnienia przywozowe.

5. Podczas przywozu u odpowiedniej władzy składane jest zabezpieczenie zapewniające przetworzenie przez przetwórcę, któremu przyznano uprawnienia przywozowe, całości przywiezionego mięsa na pożądany produkt końcowy w ciągu trzech miesięcy od daty przywozu w określonej we wniosku o pozwolenie firmie przetwórcy.

Kwoty zabezpieczeń ustala załącznik III.

Artykuł 7

Jeśli w niniejszym rozporządzeniu nie stanowi się inaczej, mają zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 oraz (WE) nr 1445/95.

Artykuł 8

1. Wniosek o pozwolenie oraz pozwolenie zawierają następujące informacje:

- (a) w polu 8 – kraj pochodzenia;
- (b) w polu 16 – jeden z odpowiednich kodów CN określonych w art. 1;
- (c) w polu 20 – co najmniej jedną z pozycji określonych w załączniku IV.

2. Pozwolenia na przywóz są ważne przez 120 dni od faktycznej daty ich wystawienia w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Jednakże żadne pozwolenia nie zachowują ważności po 30 czerwca 2005 r.

3. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w odniesieniu do wszelkich ilości przywożonych ponad ilość wskazaną w pozwoleniu na przywóz pobiera się pełne cło wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej obowiązującej w dniu dopuszczenia do wolnego obrotu.

Artykuł 9

1. Ilości, na które wnioski o uprawnienia przywozowe nie zostały złożone przed terminem określonym w art. 5 ust. 2 oraz ilości, na które wnioski o uprawnienia przywozowe nie zostały złożone do dnia 18 lutego 2005 r. podlegają nowemu przydziałowi uprawnień przywozowych.

W tym celu najpóźniej do 25 lutego 2005 r. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji dane dotyczące ilości, na które nie otrzymano żadnych wniosków.

2. Komisja w możliwie najkrótszym czasie decyduje o podziale ilości określonych w ust. 1 na produkty A i produkty B. W ten sposób możliwe jest wzięcie pod uwagę faktycznego wykorzystania uprawnień przywozowych przyznaných zgodnie z art. 5 ust. 4 dla każdej z dwóch kategorii.

3. Przyznanie pozostałych ilości ogranicza się do przetwórców, którzy złożyli wnioski o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do wszystkich uprawnień przywozowych przyznaných im z racji stosowania art. 5 ust. 4.

4. Do przywozu pozostałych ilości stosuje się art. 4 do 8.

W tym wypadku jednakże datą składania wniosków określoną w art. 5 ust. 2 jest 18 marca 2005 r., a datą powiadomienia określoną w art. 5 ust. 3 jest 25 marca 2005 r.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie ustanawiają system kontroli fizycznych oraz kontroli dokumentów w celu zapewnienia, aby w ciągu trzech miesięcy od daty przywozu całość mięsa została przetworzona w zakładzie przetwórcy na produkt kategorii określonej w odnośnym pozwoleniu na przywóz.

System obejmuje kontrole bezpośrednie ilości i jakości na początku przetwarzania, podczas przetwarzania oraz po zakończeniu działań przetwórczych. W tym celu przetwórcy są w każdej chwili w stanie przedstawić identyfikację i wykorzystanie przywiezionego mięsa za pomocą odpowiednich zapisów produkcyjnych.

Techniczna weryfikacja metod produkcji przez odpowiednie władze może, w koniecznym stopniu, wziąć pod uwagę odcieki i skrawki.

W celu sprawdzenia jakości produktu końcowego i ustalenia jego zgodności z opracowanym przez producenta przepisem składu produktu Państwa Członkowskie pobierają próbki i analizują produkt. Koszty tych działań ponosi przetwórcza, którego one dotyczą.

Artykuł 11

1. Zabezpieczenie określone w art. 6 ust. 5 zwalnia się proporcjonalnie do ilości, dla której w ciągu siedmiu miesięcy od dnia przywozu przedstawiono odpowiednim władzom dowody przetworzenia w wyznaczonym zakładzie części lub całości przywiezionego mięsa na odpowiednie produkty w ciągu trzech miesięcy od dnia przywozu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2004 r.

Gdyby jednak przetwarzanie miało miejsce po trzymiesięcznym limicie czasowym określonym w pierwszym akapicie, zwolnione zabezpieczenie zostanie pomniejszone o 15 % oraz o 2 % pozostałej kwoty za każdy dzień przekroczenia limitu czasowego.

Jeśli dowód przetworzenia jest wystawiony w siedmiomiesięcznym limicie czasowym określonym w pierwszym akapicie i przedstawiony w ciągu 18 miesięcy po tych siedmiu miesiącach, skonfiskowana kwota, pomniejszona o 15 % kwoty zabezpieczenia, zostanie zwrócona.

2. Niezwolniona kwota zabezpieczenia określonego w art. 6 ust. 5 zostanie skonfiskowana i zatrzymana jako cło.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK II

— Fax WE: (32 2) 299 85 70

— E-mail: Agri-Bovins-Import@cec.eu.int

Zastosowanie art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1206/2004

Produkt B — zamówienie nr 09.4058

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH — DG ROLNICTWO D.2 — SEKTOR WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

WNIOSEK O POZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Data: Okres kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾	Wnioskodawca (nazwa i adres)	Numer zatwierdzenia	Ilość (w tonach mięsa z kością)
Razem			

Państwo Członkowskie: Fax:

Tel:

E-mail:

⁽¹⁾ Kolejne numery

ZAŁĄCZNIK III

KWOTY ZABEZPIECZEŃ⁽¹⁾

(w EUR/1 000 kg netto)

Produkt (kod CN)	Dla wytwarzania produktów A	Dla wytwarzania produktów B
0202 20 30	1 414	420
0202 30 10	2 211	657
0202 30 50	2 211	657
0202 30 90	3 041	903
0206 29 91	3 041	903

(¹) Stosowany kurs walutowy to kurs z dnia poprzedzającego dzień złożenia zabezpieczenia.

ZAŁĄCZNIK IV

Pozycje określone w art. 8 ust. 1 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Certificado válido en ... (Estado miembro expedidor) / carne destinada a la transformación ... [productos A] [productos B] (táchese lo que no proceda) en ... (designación exacta y número de registro del establecimiento en el que vaya a procederse a la transformación) / Reglamento (CE) n° 1206/2004
- w jęz. czeskim: Licence platná v ... (vydávající členský stát) / Maso určené ke zpracování ... [výrobky A] [výrobky B] (nehodící se škrtněte) v (přesné určení a číslo schválení zpracovatelského zařízení, v němž se má zpracování uskutečnit) / nařízení (ES) č. 1206/2004
- w jęz. duńskim: Licens gyldig i ... (udstedende medlemsstat) / Kød bestemt til forarbejdning til (A-produkter) (B-produkter) (det ikke gældende overstreges) i ... (nøjagtigt betegnelse for den virksomhed, hvor forarbejdningen sker) / forordning (EF) nr. 1206/2004
- w jęz. niemieckim: In ... (ausstellender Mitgliedstaat) gültige Lizenz / Fleisch für die Verarbeitung zu [A-Erzeugnissen] [B-Erzeugnissen] (Unzutreffendes bitte streichen) in ... (genaue Bezeichnung des Betriebs, in dem die Verarbeitung erfolgen soll) / Verordnung (EG) Nr. 1206/2004
- w jęz. estońskim: Litsents on kehtiv ... (välja andev liikmesriik) / Liha töötlemiseks ... [A toode] [B toode] (kustuta mittevajalik) ... (ettevõtte asukoht ja loanumber, kus toimub töötlemine) / määrus (EÜ) nr. 1206/2004
- w jęz. greckim: Η άδεια ισχύει ... (κράτος μέλος έκδοσης) / Κρέας που προορίζεται για μεταποίηση ... [προϊόντα A] [προϊόντα B] (διαγράφεται η περιττή ένδειξη) ... (ακριβής περιγραφή και αριθμός έγκρισης της εγκατάστασης όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί η μεταποίηση) / Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2004
- w jęz. angielskim: Licence valid in ... (issuing Member State) / Meat intended for processing ... [A-products] [B-products] (delete as appropriate) at ... (exact designation and approval No of the establishment where the processing is to take place) / Regulation (EC) No 1206/2004
- w jęz. francuskim: Certificat valable ... (État membre émetteur) / viande destinée à la transformation de ... [produits A] [produits B] (rayer la mention inutile) dans ... (désignation exacte et numéro d'agrément de l'établissement dans lequel la transformation doit avoir lieu) / règlement (CE) n° 1206/2004
- w jęz. włoskim: Titolo valido in ... (Stato membro di rilascio) / Carni destinate alla trasformazione ... [prodotti A] [prodotti B] (depennare la voce inutile) presso ... (esatta designazione e numero di riconoscimento dello stabilimento nel quale è prevista la trasformazione) / Regolamento (CE) n. 1206/2004
- w jęz. łotewskim: Atļauja derīga ... (dalībvalsts, kas izsniedz ievēšanas atļauju) / pārstrādei paredzēta gaļa ... [A produktu] [B produktu] (ražošanai (nevajadzīgo nosvītrot) ... (precīzs tā uzņēmuma apzīmējums un apstiprinājuma numurs, kurā notiks pārstrāde) / Regula (EK) Nr. 1206/2004
- w jęz. litewskim: Licencija galioja ... (išdavusioji valstybė narė) / Mėsa skirta perdirbimui ... [produktai A] [produktai B] (ištrinti nereikalingą) ... (tikslus įmonės, kurioje bus perdirbama, pavadinimas ir registracijos Nr.) / Reglamentas (EB) Nr. 1206/2004
- w jęz. węgierskim: Az engedély ... (kibocsátó tagállam) területén érvényes. / Feldolgozásra szánt hús ... [A-termék][B-termék] (a nem kívánt törlendő) ... (pontos rendeltetési hely és a feldolgozást végző létesítmény engedélyezési száma) / 1206/2004/EK rendelet
- w jęz. niderlandzkim: Certificaat geldig in ... (lidstaat van afgifte) / Vlees bestemd voor verwerking tot [A-producten] [B-producten] (doorhalen wat niet van toepassing is) in ... (nauwkeurige aanduiding en toelatingsnummer van het bedrijf waar de verwerking zal plaatsvinden) / Verordening (EG) nr. 1206/2004
- w jęz. polskim: Pozwolenie ważne w ... (wystawiające Państwo Członkowskie) / Mięso przeznaczone do przetworzenia ... [produkty A] [produkty B] (niepotrzebne skreślić) w ... (dokładne miejsce przeznaczenia i nr zatwierdzenia zakładu, w którym ma mieć miejsce przetwarzanie) / rozporządzenie (WE) nr 1206/2004
- w jęz. portugalskim: Certificado válido em ... (Estado-Membro emissor) / carne destinada à transformação ... [produtos A] [produtos B] (riscar o que não interessa) em ... (designação exacta e número de aprovação do estabelecimento em que a transformação será efectuada) / Regulamento (CE) n.º 1206/2004

-
- *w jęz. słowackim:* Licencia platná v ... (vydávající členský stát) / Mäso určené na spracovanie ... [výrobky A] [výrobky B] (nehodiace sa prečiarknite) v ... (presné určenie a číslo schválenia zariadenia, v ktorom spracovanie prebehne) / nariadenie (ES) č. 1206/2004
 - *w jęz. słoweńskim:* Dovoljenje velja v ... (država članica, ki ga je izdala) / Meso namenjeno predelavi ... [proizvodi A] [proizvodi B] (črtaj neustrezno) v ... (točno namembno območje in št. odobritve obrata, kjer bo predelava potekala) / Uredba (ES) št. 1206/2004
 - *w jęz. fińskim:* Todistus on voimassa ... (myöntäjäsensvaltio) / Liha on tarkoitettu [A-luokan tuotteet] [B-luokan tuotteet] (tarpeeton poistettava) jalostukseen ...:ssa (tarkka ilmoitus laitoksesta, jossa jalostus suoritetaan, hyväksyntänumero mukaan lukien) / Asetus (EY) N:o 1206/2004
 - *w jęz. szwedzkim:* Licensen är giltig i ... (utfärdande medlemsstat) / Kött avsett för bearbetning ... [A-produkter] [B-produkter] (stryk det som inte gäller) vid ... (exakt angivelse av och godkännandenummer för anläggningen där bearbetningen skall ske) / Förordning (EG) nr 1206/2004
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1207/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****zmieniające należności przywozowe w sektorze zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾ odnośnie do należności przywozowych w sektorze zbóż, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należności przywozowe w sektorze zbóż zostały ustalone przez rozporządzenie (WE) nr 1114/2004 ⁽³⁾.

(2) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1249/96 przewiduje, że jeśli w okresie ich stosowania wyliczona średnia należności przywozowych różni się o 5 EUR/t od należności ustalonej, dokonuje się odpowiedniego wyrównania. Wyżej wymieniona różnica nastąpiła. Konieczne jest więc dostosowanie należności przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 1114/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1114/2004 zastępuje się załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2004 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 16.6.2004, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1189/2004 (Dz.U. L 228 z 29.6.2004, str. 3).

ZAŁĄCZNIK I

Opłaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/1992

Kod CN	Nazwa towarów	Opłaty przywozowe ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	9,06
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	29,47
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	44,23
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu ⁽²⁾	44,23
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	29,47

⁽¹⁾ W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione przez art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 15 czerwca 2004 r. do 28 czerwca 2004 r.

1. Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12 % wilgotności)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	138,61 (***)	91,55	155,80 (****)	145,80 (****)	125,80 (****)	106,14 (****)
Premia za Zatokę (EUR/t)	—	9,56	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	9,13	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96].

(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96].

(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96].

(****) Fob Duluth.

2. Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 21,78 EUR/t; Wielkie Jeziora–Rotterdam: 31,52 EUR/t.

3. Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ

z dnia 23 czerwca 2004 r.

dotycząca mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich

(2004/524/WE, Euratom)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 224,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 140,

uwzględniając akt przystąpienia z 2003 r., w szczególności jego art. 46 ust. 1 i 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 46 ust. 1 aktu przystąpienia z 2003 r. przewiduje mianowanie dziesięciu sędziów Sądu Pierwszej Instancji. Według ust. 2 lit. b) tego samego artykułu, mandat pięciu sędziów wygasa 31 sierpnia 2004 r. Sędziowie ci są wybierani w drodze losowania. Mandat pozostałych sędziów wygasa 31 sierpnia 2007 r.
- (2) Na okres od 1 maja 2004 r. do 31 sierpnia 2007 r. jedynie czterech sędziów zostało mianowanych na mocy decyzji 2004/490/WE, Euratom⁽¹⁾, mianowanie piątego sędziego musiało zostać odroczone.

(3) Należy obecnie mianować piątego sędziego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pani Verica TRSTENJAK jest mianowana na stanowisko sędziego Sądu Pierwszej Instancji na okres od 1 lipca 2004 r. do 31 sierpnia 2007 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie 1 lipca 2004 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2004 r.

Przewodniczący

A. ANDERSON

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 1.5.2004, str. 23.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 3 czerwca 2004 r.

w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz w sprawie zmiany Warunków Zatrudnienia Pracowników Europejskiego Banku Centralnego

(EBC/2004/11)

(2004/525/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

mając na uwadze rozporządzenie Parlamentu Europejskiego oraz Rady (WE) nr 1073/1999 z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie dochodzeń przeprowadzanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽¹⁾, a w szczególności art. 4, ust. 1 oraz art. 4, ust. 6,

mając na uwadze postanowienia Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, a w szczególności art. 12, ust. 3 oraz art. 36, ust. 1,

mając na uwadze stanowisko Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego (EBC), wyrażone zgodnie z piątym tiret art. 47, ust. 2 Statutu,

mając na uwadze opinię Komitetu Pracowniczego EBC,

zważywszy, że

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 (dalej „Rozporządzenie OLAF”) stanowi, że Europejski Urząd do spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych (dalej „Urząd”) ma za zadanie wszczynanie i prowadzenie odnoszących się do nadużyć finansowych dochodzeń administracyjnych (dalej „dochodzenia wewnętrzne”) w instytucjach, organach, urzędach lub agencjach powołanych na mocy lub na podstawie Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w celu zwalczenia nadużyć

finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań przynoszących szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich. Zgodnie z Rozporządzeniem OLAF, dochodzenia wewnętrzne mogą dotyczyć: istotnych spraw związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych, obejmujących uchybienia w wykonywaniu obowiązków przez członków personelu takich instytucji, organów, urzędów lub agencji, mogące skutkować wszczęciem postępowania dyscyplinarnego lub, w zależności od przypadku, postępowania karnego, bądź też mających podobną wagę zaniedbań dokonywanych przez członków instytucji lub organów albo osoby kierujące urzędami lub agencjami względnie przez takich członków personelu instytucji, organów, urzędów lub agencji, którzy nie podlegają Regulaminowi pracy obowiązującemu urzędników albo Warunkom zatrudnienia obowiązującym pozostałe osoby zatrudnione przez Wspólnoty Europejskie (dalej „Regulamin pracy”).

(2) W odniesieniu do EBC, zakres tego typu obowiązków służbowych, w szczególności związanych z obowiązkiem profesjonalnego działania oraz zachowywania tajemnicy służbowej, został określony w: a) Warunkach zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego; b) Regulaminie pracy Europejskiego Banku Centralnego; c) załączniku I do Warunków zatrudnienia dotyczącym warunków zatrudnienia krótkoterminowego oraz d) Regulaminie Europejskiego Banku Centralnego dotyczącym zatrudnienia krótkoterminowego, natomiast dalsze wskazówki są określone w: e) Kodeksie postępowania Europejskiego Banku Centralnego⁽²⁾ oraz f) Kodeksie postępowania Członków Rady Prezesów⁽³⁾ (dalej łącznie „warunki zatrudnienia EBC”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 76 z 8.3.2001, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 123 z 24.5.2002, str. 9.

- (3) Rozporządzenie OLAF przewiduje w art. 4, ust. 1, że w związku z ochroną interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz zwalczaniem nadużyć finansowych i innych bezprawnych działań przynoszących szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich, Urząd „prowadzi dochodzenia administracyjne w instytucjach, organach, urzędach i agencjach”, natomiast w art. 4, ust. 6 stanowi, że każda instytucja, organ, urząd lub agencja wyda decyzję, która „określa w szczególności zasady dotyczące: a) obowiązku zapewniania współpracy z pracownikami Urzędu i dostarczania im informacji ciężącego na członkach, urzędnikach względnie innych pracownikach instytucji i organów, jak również osobach kierujących, urzędnikach i pracownikach urzędów i agencji; b) procedur, których muszą przestrzegać pracownicy Urzędu w trakcie prowadzenia dochodzeń wewnętrznych, jak również zagwarantowania praw osób, których dotyczy dochodzenie wewnętrzne”. Zgodnie z orzecznictwem Wspólnoty, Urząd może wszcząć dochodzenie jedynie na podstawie wystarczająco poważnych podejrzeń⁽¹⁾.
- (4) Rozporządzenie OLAF stanowi (akapit drugi art. 4, ust. 1), że dochodzenia wewnętrzne powinny być prowadzone zgodnie z zasadami wyrażonymi w Traktatach, w szczególności w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, oraz z należyтым uwzględnieniem Regulaminu pracy. Do dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Urząd mają zastosowanie także postanowienia art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz inne zasady i prawa podstawowe wspólne dla Państw Członkowskich oraz uznawane przez Trybunał Sprawiedliwości, takie jak na przykład poufność porad prawnych („tajemnica adwokacka”).
- (5) Dochodzenia wewnętrzne są prowadzone zgodnie z procedurami określonymi w Rozporządzeniu OLAF oraz w decyzjach wydanych celem jego wykonania przez właściwe instytucje, organy, urzędy lub agencje. Przy wydawaniu tego typu decyzji wykonawczej obowiązkiem EBC jest uzasadnienie wszelkich ograniczeń wprowadzanych w odniesieniu do takich dochodzeń wewnętrznych, w przypadku gdy wpływają one na wykonywanie szczególnych zadań i obowiązków powierzonych EBC na mocy art. 105 i 106 Traktatu. Wskazane ograniczenia powinny zapewnić z jednej strony niezbędną poufność określonych danych EBC, a z drugiej strony realizację intencji prawodawcy, aby silniej przeciwdziałać nadużyciom finansowym. Z wyłączeniem wskazanych szczególnych zadań i obowiązków, EBC powinien być traktowany, również dla celów niniejszej decyzji, jako jednostka administracji publicznej podobna do pozostałych instytucji i organów Wspólnoty.
- (6) W wyjątkowych przypadkach, rozpowszechnianie poza EBC niektórych poufnych informacji, jakimi EBC dysponuje w celu wykonywania swoich zadań, mogłoby poważnie zakłócić funkcjonowanie EBC. W tego typu przypadkach, do Zarządu EBC należy podjęcie decyzji o przyznaniu Urzędowi dostępu do takich informacji lub o ich przekazaniu na rzecz Urzędu. W obszarach takich jak decyzje w zakresie polityki monetarnej lub operacje dotyczące zarządzania rezerwami walutowymi i interwencji na rynkach walutowych – przyznawany będzie dostęp do informacji pochodzących nie wcześniej niż sprzed roku. Dalsze ograniczenia wprowadzane są w odniesieniu do takich obszarów jak dane otrzymywane od organów nadzorczych właściwych w zakresie stabilności systemu finansowego lub poszczególnych instytucji kredytowych, a także informacje dotyczące zabezpieczeń banknotów euro oraz ich parametrów technicznych – przy czym wskazane ograniczenia nie mają charakteru czasowego. Jakkolwiek zakres informacji, których rozpowszechnianie poza EBC mogłoby poważnie zakłócić jego funkcjonowanie został w niniejszej decyzji ograniczony do określonych szczególnych obszarów działania, należy zastrzec możliwość dostosowania niniejszej decyzji do wszelkich nieprzewidzianych zdarzeń przyszłych – w celu zapewnienia, że EBC nieprzerwanie wykonuje zadania wyznaczone mu w Traktacie.
- (7) Niniejsza decyzja uwzględnia okoliczność, że członkowie Rady Prezesów i Rady Ogólnej EBC niebędący jednocześnie członkami Zarządu EBC wykonują poza funkcjami w ramach ESBC także funkcje krajowe. Wykonywanie takich funkcji krajowych jest regulowane prawem krajowym i pozostaje poza zakresem dochodzeń wewnętrznych Urzędu. W związku z tym niniejsza decyzja ma zastosowanie jedynie do działalności zawodowej prowadzonej przez takie osoby w ramach wykonywania obowiązków członka organów EBC. W zakresie, w jakim członkowie Rady Ogólnej mogą być potencjalnie objęci dochodzeniem wewnętrznym prowadzonym przez Urząd, niniejsza decyzja została sporządzona z uwzględnieniem przedstawionych przez nich stanowisk.
- (8) Artykuł 38 ust. 1 Statutu stanowi, że członkowie organów oraz pracownicy EBC zobowiązani są, także po zakończeniu pełnienia obowiązków, do nieujawniania informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Zgodnie z art. 8 Rozporządzenia OLAF, Urząd i jego pracownicy podlegają tym samym warunkom dotyczącym poufności i tajemnicy służbowej, które mają zastosowanie do pracowników EBC na podstawie Statutu i warunków zatrudnienia EBC.
- (9) Zgodnie z art. 6 ust. 6 Rozporządzenia OLAF, właściwe organy krajowe wspierają Urząd w jego dochodzeniach w stosunku do EBC zgodnie z postanowieniami prawa krajowego. Rząd Republiki Federalnej Niemiec oraz EBC są stronami Porozumienia w sprawie siedziby Europejskiego Banku Centralnego z dnia 18 września 1998 r.⁽²⁾, które stanowi akt wykonawczy wprowadzający w odniesieniu do EBC postanowienia Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, obejmując przy tym postanowienia dotyczące nietykliwości pomieszczeń, archiwów i środków komunikacji EBC oraz przywilejów i immunitetów dyplomatycznych członków Zarządu EBC.

⁽¹⁾ Sprawa C-11/00: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu [2003] ECR I-7147.

⁽²⁾ Federalny Dziennik Ustaw (*Bundesgesetzblatt*) nr 45, 1998 z 27.10.1998 oraz nr 12, 1999 z 6.5.1999.

- (10) Zgodnie z artykułem 14 Rozporządzenia OLAF, każdy urzędnik lub inna osoba zatrudniona przez Wspólnoty Europejskie może złożyć Dyrektorowi Urzędu skargę na niekorzystne dla siebie działanie podjęte przez Urząd w ramach dochodzenia wewnętrznego, zgodnie z procedurą określoną w art. 90 ust. 2 Regulaminu pracy. Wskazana procedura powinna być też analogicznie stosowana w odniesieniu do skarg składanych Dyrektorowi Urzędu przez pracowników EBC lub członków organów EBC, przy czym art. 91 Regulaminu pracy powinien mieć zastosowanie do decyzji podejmowanych w zakresie takich skarg,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do:

- członków Rady Prezesów oraz Rady Ogólnej EBC, w sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji członków takich organów EBC,
- członków Zarządu EBC,
- członków organów lub jakichkolwiek innych członków personelu krajowych banków centralnych, uczestniczących w posiedzeniach Rady Prezesów oraz Rady Ogólnej EBC w charakterze osób zastępujących lub towarzyszących – w sprawach związanych z pełnieniem takich funkcji,

(dalej łącznie określanych jako „osoby uczestniczące w pracy organu”), oraz

- osób zatrudnionych na stałe lub czasowo w EBC, podlegających warunkom zatrudnienia EBC,
- osób pracujących na rzecz EBC na podstawie innej niż umowa o pracę – w sprawach związanych z ich pracą dla EBC,

(dalej łącznie określanych jako „pracownicy EBC”).

Artykuł 2

Obowiązek współpracy z Urzędem

Z zastrzeżeniem odpowiednich postanowień Traktatu, Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich oraz Statutu, a także zgodnie z procedurami określonymi w Rozporządzeniu OLAF oraz zasadami określonymi w niniejszej decyzji, osoby uczestniczące w pracy organu oraz pracownicy EBC mają obowiązek w pełni współpracować z przedstawicielami Urzędu prowadzącymi dochodzenie wewnętrzne oraz udzielać wszelkiego wsparcia wymaganego dla prowadzenia dochodzenia.

Artykuł 3

Obowiązek przekazywania informacji o bezprawnych działaniach

1. Pracownicy EBC, którzy powezmą wiadomość o okolicznościach, pozwalających przypuszczać, że ma miejsce możliwy przypadek nadużycia finansowego, korupcji lub innych bezprawnych działań mających wpływ na interesy finansowe Wspólnot Europejskich bądź też, że występują istotne fakty mające wpływ na takie interesy finansowe, związane z wykonywaniem obowiązków służbowych i obejmujące uchybienia w wykonywaniu obowiązków przez pracownika EBC lub osobę uczestniczącą w pracy organu, które mogą skutkować wszczęciem postępowania dyscyplinarnego lub, w zależności od przypadku, postępowania karnego – powinni niezwłocznie poinformować o takich okolicznościach Dyrektora Audytu Wewnętrznego, członka wyższej kadry zarządzającej właściwego dla ich obszaru działania bądź też członka Zarządu nadzorującego ich obszar działania. W żadnym wypadku pracownicy EBC nie mogą być poddawani niesprawiedliwemu lub dyskryminującemu traktowaniu na skutek przekazania informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

2. Osoby uczestniczące w pracy organu, które powezmą wiadomość o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 poinformują o nich Dyrektora Generalnego Sekretariatu i Służb Językowych lub Prezesa EBC.

3. Jeżeli Dyrektor Generalny Sekretariatu i Służb Językowych lub, gdy ma to zastosowanie, Prezes EBC otrzymają informacje o okolicznościach określonych w ust. 1 lub 2, wówczas, z zastrzeżeniem art. 4 niniejszej decyzji, przekażą je niezwłocznie Urzędowi oraz poinformują odpowiednio Dyrekcję Audytu Wewnętrznego oraz, gdy ma to zastosowanie, Prezesa EBC.

4. Pracownik EBC lub osoba uczestnicząca w pracy organu może zawiadomić Urząd bezpośrednio, bez obowiązku stosowania się do postanowień art. 4, w przypadku gdy dysponuje informacjami o konkretnych okolicznościach potwierdzających przypuszczenie wystąpienia przypadku nadużycia finansowego, korupcji lub innych bezprawnych działań w rozumieniu ust. 1, a przy tym ma uzasadnione powody zakładać, iż postępowanie przewidziane w ustępach poprzedzających nie doprowadzi w tym konkretnym przypadku do przekazania Urzędowi informacji o takich okolicznościach.

Artykuł 4

Współpraca z Urzędem w odniesieniu do informacji szczególnego znaczenia

1. W wyjątkowych przypadkach, gdy rozpowszechnianie pewnych informacji poza EBC mogłoby poważnie zakłócić funkcjonowanie EBC, Zarząd podejmuje decyzję o tym, czy przyznać Urzędowi dostęp do takich informacji względnie przekazać takie informacje na rzecz Urzędu. Postanowienie powyższe odnosi się do informacji dotyczących: decyzji w zakresie polityki pieniężnej bądź też operacji dotyczących zarządzania rezerwami walutowymi i interwencji na rynkach walutowych – z zastrzeżeniem, iż informacje takie pochodzą nie wcześniej niż sprzed roku, danych otrzymywanych przez EBC od organów nadzorczych właściwych w zakresie stabilności systemu finansowego lub poszczególnych instytucji kredytowych, a także informacji dotyczących zabezpieczeń banknotów euro oraz ich parametrów technicznych.

2. Każda taka decyzja Zarządu podejmowana jest z uwzględnieniem wszystkich istotnych czynników, takich jak poziom szczególnego znaczenia informacji wymaganej przez Urząd w ramach dochodzenia, jej znaczenie dla dochodzenia oraz waga podejrzeń, o jakich Prezes EBC został poinformowany przez Urząd, pracownika EBC lub osobę uczestniczącą w pracy organu, jak również stopień zagrożenia dla funkcjonowania EBC w przyszłości. W przypadku odmowy dostępu decyzja powinna zawierać uzasadnienie. Zarząd może podjąć decyzję o przyznaniu Urzędowi dostępu do danych otrzymanych przez EBC od organów nadzorczych właściwych w zakresie stabilności systemu finansowego lub poszczególnych instytucji kredytowych, o ile odpowiedni organ nadzorczy nie uzna, że ujawnienie określonych informacji mogłoby zagrozić stabilności systemu finansowego lub określonej instytucji kredytowej.

3. W szczególnie wyjątkowych przypadkach dotyczących informacji związanych z określonym obszarem działalności EBC, cechujących się szczególnym znaczeniem równoważnym kategoriom informacji określonych w ust. 1, Zarząd może podjąć decyzję o tymczasowym nieudzielaniu Urzędowi dostępu do takich informacji. Do decyzji takich ma zastosowanie ust. 2, przy czym będą one obowiązywać przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Po upływie tego okresu, Urząd uzyska dostęp do takich informacji, o ile Rada Prezesów nie zmieni do tego czasu niniejszej decyzji, dodając do kategorii zawartych w ust. 1 dalszą kategorię, obejmującą wskazane informacje. Rada Prezesów dokona uzasadnienia takiej zmiany niniejszej Decyzji.

Artykuł 5

Współpraca zapewniana przez EBC w prowadzeniu dochodzeń wewnętrznych

1. W przypadku, gdy dochodzi do wszczęcia dochodzenia wewnętrznego, członek kadry zarządzającej EBC odpowiedzialny za bezpieczeństwo przyznaje dostęp do pomieszczeń EBC funkcjonariuszom Urzędu okazującym pisemne upoważnienie stwierdzające ich tożsamość i umocowanie do działania w imieniu Urzędu, jak również pisemne upoważnienie udzielone przez Dyrektora Urzędu określające sprawę będącą przedmiotem dochodzenia. Niezwłocznie powiadomieni zostają Prezes, Wiceprezes i Dyrektor Audytu Wewnętrznego.

2. Dyrekcja Audytu Wewnętrznego wspiera Urząd w zakresie praktycznej organizacji dochodzenia.

3. Pracownicy EBC oraz osoby uczestniczące w pracy organu są obowiązani przekazywać wszelkie żądane informacje funkcjonariuszom Urzędu prowadzącym postępowanie, chyba że informacje takie mogą być uznane za informacje szczególnego znaczenia w rozumieniu art. 4, w którym to przypadku Zarząd podejmuje odpowiednią decyzję. Dyrekcja Audytu Wewnętrznego prowadzi ewidencję wszelkich przekazanych informacji.

Artykuł 6

Powiadamianie osób zainteresowanych

1. W przypadkach, w których może dojść do indywidualnego wskazania pracownika EBC lub osoby uczestniczącej w pracy organu, zainteresowana osoba powinna zostać o tym szybko powiadomiona, o ile nie przyniesie to szkody dla prowadzonego dochodzenia. W żadnym przypadku po zakoń-

czeniu dochodzenia nie można przedstawiać wniosków dotyczących określonego z nazwiska pracownika EBC lub osoby uczestniczącej w pracy organu bez umożliwienia zainteresowanej osobie zajęcia stanowiska w stosunku do wszystkich faktów z nią związanych, w tym wszelkich dowodów świadczących przeciwko niej. Zainteresowanej osobie przysługuje prawo zachowania milczenia, powstrzymywania się od składania obciążających ją wyjaśnień oraz do samodzielnego uzyskiwania pomocy prawnej.

2. W sprawach, w których konieczne jest zachowanie całkowitej poufności dla celów prowadzonego postępowania oraz wymagane jest zastosowania procedur dochodzeniowych należących do właściwości krajowych organów sądowych, wykonanie obowiązku umożliwienia zajęcia stanowiska przez pracownika EBC lub osobę uczestniczącą w pracy organu może w porozumieniu z Prezydentem lub Wiceprezydentem zostać zawieszona na czas określony.

Artykuł 7

Zawiadomienie o umorzeniu dochodzenia

Jeżeli po przeprowadzeniu dochodzenia wewnętrznego, żaden z zarzutów postawionych pracownikowi EBC lub osobie uczestniczącej w pracy organu nie może być podtrzymany, dochodzenie wewnętrzne zostaje umorzone decyzją Dyrektora Urzędu, który zawiadamia o tym w formie pisemnej zainteresowanego pracownika EBC lub osobę uczestniczącą w pracy organu.

Artykuł 8

Uchylenie immunitetu

Każde żądanie krajowego organu policyjnego lub sądowego dotyczące uchylenia immunitetu sądowego obejmującego pracownika EBC lub osobę uczestniczącą w pracy organu w związku z możliwymi przypadkami nadużyć finansowych, korupcji lub innych bezprawnych działań przynoszących szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich jest przekazywane do zaopiniowania Dyrektorowi Urzędu. Decyzje w sprawie immunitetu pracowników EBC podejmuje Prezes lub Wiceprezes EBC, a decyzje w sprawie immunitetu osób uczestniczących w pracy organu podejmuje Rada Prezesów.

Artykuł 9

Zmiana Warunków zatrudnienia pracowników EBC

Warunki zatrudnienia pracowników EBC zostają zmienione w następujący sposób:

1) Po zdaniu drugim art. 4 lit. a) dodaje się następujące zdanie:

„Będą oni związani postanowieniami zawartymi w decyzji EBC/2004/11 w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz w sprawie zmiany Warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego”

2) Wstępna część art. 5 lit. b) zostaje zastąpiona w następujący sposób:

„b) O ile odmienne postanowienia nie wynikają z decyzji EBC/2004/11 w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz w sprawie zmiany Warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, pracownicy bez uprzedniego zezwolenia Zarządu nie będą.”

Artykuł 10

Zmiana załącznika I do Warunków zatrudnienia pracowników EBC

Załącznik I do Warunków zatrudnienia EBC dotyczący warunków zatrudnienia krótkoterminowego zostaje zmieniony w następujący sposób:

1) Po zdaniu drugim art. 4 dodaje się następujące zdanie:

„Będą oni związani postanowieniami zawartymi w decyzji EBC/2004/11 w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz w

sprawie zmiany Warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego”

2) Wstępna część art. 10 lit. b) zostaje zastąpiona w następujący sposób:

„b) O ile odmienne postanowienia nie wynikają z decyzji EBC/2004/11 w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz w sprawie zmiany Warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego, pracownicy zatrudnieni na podstawie umów krótkoterminowych bez uprzedniego zezwolenia Zarządu nie będą.”

Artykuł 11

Postanowienia końcowe

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem następującym po jej ogłoszeniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 3 czerwca 2004 r.

Prezes EBC

Jean-Claude TRICHET

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 17 czerwca 2004 r.

przyjmująca Regulamin Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego

(EBC/2004/12)

(2004/526/WE)

RADA OGÓLNA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności artykuł 46 ustęp 4,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Pojedynczy artykuł

Regulamin Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego z dnia 1 września 1998 r. zostaje zastąpiony niniejszymi postanowieniami, wchodzącymi w życie dnia 1 lipca 2004 r.:

„REGULAMIN RADY OGÓLNEJ EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

ROZDZIAŁ WSTĘPNY

Artykuł 1

Definicje

Niniejszy Regulamin uzupełnia Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego. Terminy stosowane w niniejszym Regulaminie mają takie samo znaczenie jak w Traktacie i w Statucie.

ROZDZIAŁ I

RADA OGÓLNA

Artykuł 2

Termin i miejsce posiedzeń Rady Ogólnej

1. Terminy posiedzeń ustalane są przez Radę Ogólną na wniosek Prezesa EBC.
2. Prezes EBC zwołuje posiedzenie Rady Ogólnej, jeżeli żądanie zwołania posiedzenia zostanie złożone przez co najmniej trzech członków Rady Ogólnej.
3. Prezes EBC może również zwołać posiedzenie Rady Ogólnej za każdym razem, kiedy uzna to za konieczne.
4. Posiedzenia Rady Ogólnej zwykle odbywają się na terenie Europejskiego Banku Centralnego (EBC).
5. Posiedzenia mogą odbywać się również w formie telekonferencji, chyba że co najmniej trzech Prezesów wyrazi sprzeciw.

Artykuł 3

Uczestnictwo w posiedzeniach Rady Ogólnej

1. Jeżeli niniejszy Regulamin nie stanowi inaczej, uczestnictwo w posiedzeniach Rady Ogólnej zastrzeżone jest dla jej

członków, innych członków Zarządu, Przewodniczącego Rady Unii Europejskiej oraz członka Komisji Wspólnot Europejskich.

2. Każdemu Prezesowi może w zwykłych przypadkach towarzyszyć jedna osoba.

3. Jeżeli członek Rady Ogólnej nie może uczestniczyć w posiedzeniu, ma on prawo wyznaczyć, w formie pisemnego zawiadomienia, swojego zastępcę uprawnionego do uczestnictwa w posiedzeniu oraz do głosowania w imieniu takiego członka. Wskazane pisemne zawiadomienie powinno zostać przekazane Prezesowi EBC w odpowiednim czasie przed posiedzeniem. Wyznaczonemu zastępcy może w zwykłych przypadkach towarzyszyć jedna osoba.

4. Prezes EBC wyznacza pracownika EBC na Sekretarza. Sekretarz wspomaga Prezesa EBC w przygotowaniu posiedzeń Rady Ogólnej oraz sporządza projekty protokołów z tych posiedzeń.

5. Rada Ogólna może również zaprosić inne osoby do uczestnictwa w swoich posiedzeniach, jeżeli uzna to za stosowne.

Artykuł 4

Głosowanie

1. Kworum wymagane do przeprowadzania głosowania przez Radę Ogólną spełnione jest w przypadku, gdy dwie trzecie jej członków lub ich zastępców uczestniczy w posiedzeniu. W przypadku braku wymaganego kworum, Prezes EBC może zwołać posiedzenie nadzwyczajne, na którym decyzje mogą być podejmowane bez względu na kworum.

2. Jeżeli Statut nie stanowi inaczej, decyzje podejmowane są zwykłą większością głosów.

3. Rada Ogólna przystępuje do głosowania na wniosek Prezesa EBC. Prezes EBC rozpoczyna również procedurę głosowania na żądanie któregośkolwiek z członków Rady Ogólnej.

4. Decyzje mogą być podejmowane również w drodze procedury pisemnej, chyba że co najmniej trzech członków Rady Ogólnej wyraża sprzeciw. Procedura pisemna wymaga:

- i) w normalnych przypadkach nie mniej niż dziesięciu dni roboczych na rozpatrzenie propozycji przez każdego z członków Rady Ogólnej. W sprawach pilnych, zgodnie z uzasadnieniem zawartym we wniosku, okres ten może ulec skróceniu do pięciu dni roboczych;
- ii) własnoręcznego podpisu każdego z członków Rady Ogólnej; oraz
- iii) odnotowania każdej takiej decyzji w protokole z kolejnego posiedzenia Rady Ogólnej.

Artykuł 5

Organizacja posiedzeń Rady Ogólnej

1. Rada Ogólna przyjmuje porządek każdego posiedzenia. Tymczasowy porządek posiedzenia opracowywany jest przez Prezesa EBC i przekazywany, wraz z odpowiednimi dokumentami, członkom Rady Ogólnej i innym upoważnionym uczestnikom posiedzenia przynajmniej na osiem dni przed jego terminem, za wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych, w których Prezes EBC postępuje stosownie do okoliczności. Rada Ogólna może podjąć decyzję o usunięciu lub dodaniu punktów do tymczasowego porządku posiedzenia na wniosek Prezesa EBC lub innego członka Rady Ogólnej. Punkt usuwany jest z porządku posiedzenia na wniosek przynajmniej trzech członków Rady Ogólnej, jeżeli odpowiednie dokumenty nie zostały przekazane członkom Rady Ogólnej we właściwym czasie.

2. Protokół z posiedzenia Rady Ogólnej przedkładany jest jej członkom do zatwierdzenia w czasie kolejnego posiedzenia (bądź też, jeżeli to konieczne, w drodze procedury pisemnej przed posiedzeniem) oraz podpisywany przez Prezesa EBC.

ROZDZIAŁ II

UDZIAŁ RADY OGÓLNEJ W ZADANIACH EUROPEJSKIEGO SYSTEMU BANKÓW CENTRALNYCH

Artykuł 6

Stosunki pomiędzy Radą Ogólną i Radą Prezesów

1. Bez wpływu na inne obowiązki Rady Ogólnej, w tym wymienione w artykule 44 Statutu, Rada Ogólna współdziała, w szczególności, przy wykonywaniu zadań wymienionych w artykule 6 ustępie 2 oraz artykule 6 ustępie 8.

2. Rada Ogólna współdziała przy wykonywaniu zadań doradczych EBC określonych w artykule 4 oraz artykule 25 ustępie 1 Statutu.

3. Współdziałanie Rady Ogólnej w wykonywaniu zadań statystycznych EBC polega na:

— wzmacnianiu współpracy pomiędzy wszystkimi krajowymi bankami centralnymi Unii Europejskiej, celem ułatwienia EBC wykonywania jego zadań w dziedzinie statystyki,

— przyczynianiu się do harmonizacji, w niezbędnych przypadkach, reguł i praktyk w zakresie gromadzenia, przetwarzania oraz rozpowszechniania danych statystycznych przez wszystkie krajowe banki centralne Unii Europejskiej, oraz

— przedstawianiu Radzie Prezesów swoich uwag dotyczących planowanych zaleceń EBC w dziedzinie statystyki, przed ich przyjęciem, zgodnie z artykułem 42 Statutu.

4. Rada Ogólna współdziała przy wykonywaniu obowiązków sprawozdawczych EBC wynikających z artykułu 15 Statutu, poprzez dostarczanie Radzie Prezesów uwag dotyczących sprawozdania rocznego, przed jego przyjęciem.

5. Rada Ogólna współdziała przy normalizacji procedur rachunkowych i sprawozdawczych zgodnie z artykułem 26 ustępem 4 Statutu, poprzez dostarczanie Radzie Prezesów uwag dotyczących projektowanych procedur, przed ich przyjęciem.

6. Rada Ogólna współdziała przy podejmowaniu innych środków na podstawie artykułu 29 ustępu 4 Statutu, poprzez dostarczanie Radzie Prezesów uwag dotyczących takich projektowanych środków, przed ich podjęciem.

7. Rada Ogólna współdziała w zakresie warunków zatrudnienia dotyczących pracowników Europejskiego Banku Centralnego, poprzez dostarczanie Radzie Prezesów uwag dotyczących projektów w tym zakresie, przed ich przyjęciem.

8. Rada Ogólna współdziała w zakresie przygotowań do nieodwołalnego ustalenia kursów walutowych zgodnie z artykułem 47 ustępem 3 Statutu, poprzez dostarczanie Radzie Prezesów uwag w zakresie:

— projektowanych opinii EBC przyjmowanych zgodnie z artykułem 123 ustępem 5 Traktatu,

— innych projektowanych opinii EBC dotyczących aktów prawa wspólnotowego przyjmowanych w przypadku uchlenia derogacji, oraz

— decyzji przyjmowanych zgodnie z ustępem 10 Protokołu w sprawie niektórych przepisów odnoszących się do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

9. W każdym przypadku gdy Rada Ogólna zostanie wezwana do przedstawienia uwag na podstawie przepisów powyższych ustępów, zostanie jej przyznany odpowiedni okres na ich przygotowanie, nie krótszy niż dziesięć dni roboczych. W sprawach pilnych, zgodnie z uzasadnieniem zawartym we wniosku, okres ten może ulec skróceniu do pięciu dni roboczych. Prezes EBC może podjąć decyzję o zastosowaniu procedury pisemnej.

10. Prezes EBC informuje Radę Ogólną, zgodnie z artykułem 47 ustępem 4 Statutu, o decyzjach przyjętych przez Radę Prezesów.

Artykuł 7

Stosunki pomiędzy Radą Ogólną i Zarządem

1. Rada Ogólna EBC ma możliwość przedstawiania uwag zanim Zarząd:

— wykona akty prawne Rady Prezesów, dla których, zgodnie z artykułem 12 ustępem 1 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego, wymagany jest udział Rady Ogólnej,

— przyjmie, w zakresie kompetencji przekazanych przez Radę Prezesów zgodnie z artykułem 12 ustępem 1 Statutu, akty prawne, dla których, zgodnie z artykułem 12 ustępem 1 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego, wymagany jest udział Rady Ogólnej.

2. W każdym przypadku gdy Rada Ogólna zostanie wezwana do przedstawienia uwag na podstawie pierwszego ustępu niniejszego artykułu, zostanie jej przyznany odpowiedni okres na ich przygotowanie, nie krótszy niż dziesięć dni roboczych. W sprawach pilnych, zgodnie z uzasadnieniem zawartym we wniosku, okres ten może ulec skróceniu do pięciu dni roboczych. Prezes EBC może podjąć decyzję o zastosowaniu procedury pisemnej.

Artykuł 8

Komitety Europejskiego Systemu Banków Centralnych

1. W zakresie swoich obszarów działania, Rada Ogólna może zamawiać przygotowanie analiz na określone tematy przez komitety ustanawiane przez Radę Prezesów na podstawie artykułu 9 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

2. Krajowy bank centralny każdego z nieuczestniczących Państw Członkowskich może powołać nie więcej niż dwóch swoich pracowników do uczestniczenia w posiedzeniach komitetu w każdym przypadku gdy komitet zajmuje się sprawami podlegającymi kompetencji Rady Ogólnej, bądź też gdy przewodniczący komitetu oraz Zarząd uważają to za stosowne.

ROZDZIAŁ III

SZEGÓLNE PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 9

Akty prawne

1. Decyzje EBC, przyjmowane zgodnie z artykułem 46 ustępem 4 oraz artykułem 48 Statutu, jak również zgodnie z niniejszym Regulaminem, a także Zalecenia EBC, oraz Opinie EBC przyjmowane przez Radę Ogólną, zgodnie z artykułem 44 Statutu, są podpisywane przez Prezesa EBC.

2. Wszystkie dokumenty prawne EBC są kolejno numerowane, przekazywane do wiadomości adresatów oraz publikowane zgodnie z artykułem 17 ustępem 7 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Artykuł 10

Poufność i dostęp do dokumentów EBC

1. Obrady Rady Ogólnej oraz wszelkich komitetów bądź grup zajmujących się sprawami w jej zakresie działania mają charakter poufny, chyba że Rada Prezesów upoważni Prezesa EBC do podania wyników obrad do publicznej wiadomości.

2. Publiczny dostęp do dokumentów sporządzonych przez Radę Ogólną bądź też przez komitety lub grupy zajmujące się sprawami w jej zakresie działania regulowany jest w drodze decyzji Rady Prezesów, przyjmowanej zgodnie z artykułem 23 ustępem 2 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

3. Dokumenty sporządzone przez Radę Ogólną bądź też przez komitety lub grupy zajmujące się sprawami w jej zakresie działania są klasyfikowane i przetwarzane zgodnie z zasadami określonymi w Zarządzeniu Administracyjnym przyjmowanym zgodnie z artykułem 23 ustępem 3 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego. W braku odmiennej decyzji odpowiednich organów, stają się one ogólnie dostępne po upływie 30 lat.

Artykuł 11

Utrata zastosowania

W przypadku gdy, zgodnie z artykułem 122 ustępem 2 Traktatu, wszystkie derogacje zostaną uchylone przez Radę Unii Europejskiej oraz gdy przyjęte zostaną decyzje przewidziane w Protokole w sprawie niektórych przepisów odnoszących się do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Rada Ogólna zostanie rozwiązana, a niniejszy Regulamin utraci zastosowanie.”.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 17 czerwca 2004 r.

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC